

Sayı: 204 | Ekim 2009 | Masrafı: 2€

EMPERYALİZME, FAŞİZME ve HER TÜR DEN GERİCİLİĞE KARŞI

MÜCADELE

ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Yayın Organı • İnternet: www.atik-online.net

Bütün Göçmenlere Seçme ve Seçilme Hakkı!

Sorumluluk ve haklar birlikte var olmalıdır. Sadece sorumluluktan dem vurulduğu yerde, göçmenlerin eşitliğinden ve entegrasyonundan bahsedilemez. Bütün göçmenler hakları ve sorumluluklarıyla birlikte toplumsal

yaşamda birer özne olarak yer almak istiyorlar.

Başarılı bir entegrasyon ancak yerli Alman vatandaşları ve göçmen kökenli insanların eşit haklar zemininde ele alınmasıyla işler. Toplumsal entegrasyonu engelleyen önemli bir noktada Almanya'nın vatandaşlık politikası

dir. Vatandaşlığa başvuranlar sosyal bir arınmadan/seleksiyondan geçirilmektedirler. Sosyal/ekonomik olarak zayıf durumda olan göçmenlerin alman vatandaşlığını alması imkansızlaştırılmıştır. Bu sos-

yal seleksiyon toplumdaki barişçıl yaşamayı engellediği gibi belli sosyal patlamalar için de barut toplamaktadır.

Bu toplumsal realiteden dolayı Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu 12 Eylülde

Almanya çapında göçmenlerin katılım hakkı için bir kampanya başlattı. Bu kampanyayı göçmenlerin eşitliğini savunan bütün kişi ve kuruluşları destek sunmaya ve birlikte örgütlemeye çağırıyoruz!

BAŞYAZI

**Demokrasi Bilinci;
Örgütlü, Kolektif
Mücadeleyle Gelişir**

Avrupa'da her geçen gün egemen güçlerin, işçi sınıfına ve ezilen halklara yönelik saldırıları boyutlandırılarak devam ediyor.

Egemen güçler girdikleri ekonomik krizden çıkmanın yollarının kendi örgütlü güçleri ekonomik programları politik güçleri üzerinden planlı hareketlerinin hukuksal alt yapısını oluşturarak sürdürmektedirler.

devamı sayfa 2'de

Hollandalı İşçiler Merkez Bankasını Kuşattı

Amsterdam'da 26 eylül günü 'Krizin Faturasını Zenginlere Ödet' başlığı altında bir yürüyüş gerçekleşti. Kriz maskeli kısıtlamaların protesto edildiği yürüyüşte, banka yöneticilerine verilen yüksek ikramiyelerine tepkileri dile getirmek için sembolik olarak Hollanda Merkezi Bankası kuşatıldı.

700 insanın katılım sağladığı yürüyüşün çalışmaları aylar öncesinden, çeşitli parti yerelleri, DKÖ'ler ve sendika şubeleri tarafından yapılan çağrıyla başlamıştı. Eyleme çeşitli Türkiyeli DKÖ'lerin yanısıra HTİF de katılım sağladı. ATİK'in bağlı olduğu anti-emperyalist ve anti-faşist bir kurum olan ILPS (Halkların Ulus-

lararası Mücadele Ligi) de yürüyüşte yerini aldı.

'Yoksulluğa ve işsizliğe hayır' pankartını açan HTİF ayrıca çeşitli flamalar taşıyarak, 'Yoksulluğa hayır' başlıklı Hollandaca-Türkçe el ilanlarını dağıttı.

Yürüyüşün sonunda İS (Enternasyonal Sosyalistler), DİDF (Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu) ve FNV sendikası temsilcileri konuşmalar yaparak, hükümetin 'krizi hep birlikte aşmalıyız' adı altında planladığı kısıtlamaları kınadılar. Konuşmalarında özellikle emekliliğin yaşının 67'ye uzatılması planı ve işçilerin maaşlarının gelecek dönem dondurulması sorun-

ları dile getirildi. Sonrasında ise DNB (Hollanda Merkez Bankası) sembolik olarak insan zinciriyle kuşatıldı, hükümet politikalarına karşı sloganlar atıldı.

BAŞYAZI

Demokrasi Bilinci; Örgütlü, Kolektif Mücadeleyle Gelişir

Avrupa'da her geçen gün egemen güçlerin, işçi sınıfına ve ezilen halklara yönelik saldırıları boyutlandırılarak devam ediyor.

Egemen güçler girdikleri ekonomik krizden çıkmanın yollarının kendi örgütlü güçleri ekonomik programları politik güçleri üzerinden planlı hareketlerinin hukuksal alt yapısını oluşturarak sürdürmektedirler.

Emperyalist tekelleri destekleme paketleri, işçi sınıfına yönelik işten atmaları, düşük ücretlere tabii tutma olarak devam ettiriliyor. Alman tekelcilerinin, Almanya Başbakanı Angelina Merkel'e "seçim gününe kadar hiç bir işyeri çıkış vermeyecektir" sözleri, 27 Eylül seçimlerinden sonra yeniden binlerce işçinin sokağa atılacağına habercisidir. Burada anlaşılması gereken mevcut kriz, emperyalist kapitalist sistem açısından oldukça ciddi, derin bir krizdir ve sistemin bütün zayıf noktalarını açığa çıkaracaktır. Bu aynı zamanda bilimsel analizlerin haklılığını bir kez daha göstermektedir.

Emperyalist sistem her ne kadar mevcut anarşiden kaynaklı önünü görmekte sorunlar yaşasa da, üzerinde anlaşığı en belirgin konu krizden çıkış için faturanın emekçi sınıflara ödeteleceği, yeni saldırıların gündeme geleceği ve baskı politikalarına daha sık başvurulacağıdır.

Mevcut gelişmeleri ve çelişkileri doğru okumak, süreci ileri taşımak için olmazsa olmazdır. Ancak bu şekilde tarihsel misyonun oynanabilmesi mümkün olacaktır.

Egemen güçlerin mevcut saldırılarına karşı mücadelede ATİK olarak öne çıkan görevimiz kendi güçlerimizi toparlamak, demokrasi ve anti-emperyalist mücadelede geniş kitlelerle birleşmeyi başarmak olmalıdır.

Bugün, dünden Avrupa'da geniş kitlelerle birleşmenin koşullarını daha da oluşturmuş durumdadır. ATİK'e bağlı Federasyon, Gençlik ve Kadın örgütlerimiz ülkeler çapında önlerine koyacakları merkezi programlar etrafında ülke çapında tüm güçlerini tek tek hedeflere yönelmeleri, dağılık güçlerimizi toplamada ciddi katkı sunacaktır.

Tüm kurumlarımız kitlelerle birleşmenin temel ölçütünün doğru kitle çizgisine sahip olmaktan geçtiğini görmek zorundadır. Bunun pratikteki ifadesi kitlelerin sorunlarını bilmek ve bu sorunlar doğrultusunda kitleleri örgütlemektir. Yani kitlelerden örgütlenme bilincini geliştirmektir.

2. GÖÇMEN VE MÜLTECİLER ENTERNASYONAL KURULTAYINA KATIL

Değerli göçmenler, mülteciler, onların savunucuları ve dostları,

Sizleri bir kez daha, 1-4 Kasım 2009 tarihinde Atina'da gerçekleşecek olan 2. Göçmenler ve Mülteciler Enternasyonal Kurultayına davet ediyoruz. Kurultayımızın birincisi Ekim

- 3) Göçmenlere ve mültecilere karşı giderek artan bir şekilde onların haklarını hiçe sayan kanun ve önlemleri uygulamaya koyan AB'nin açık ve insancıl bir toplum olma iddiasını teşhir etmek.
- 4) Enternasyonal Göçmenler

kurumların ortak çabası ile hazırlanmaktadır. Bu kurumlar Enternasyonal Göçmenler Birliği(IMA), Asya Pasifik Göçmenler Heyeti, IBON Uluslararası Sınıf Yürüyüşü(Yunanistan), Mıgrante Avrupa and Avrupa Tğrkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK) Enternasyonal Göçmenler Birliği (IMA), yüzden

2008 tarihinde Manila-Filipinler' de belgelendiği gibi militan bir gelenek yaratarak gerçekleştirilmiştir.

IAMR kurultayı hükümetler tarafından öncülük edilen ve 2-5 Kasım 2009 tarihlerinde Atina'da üçüncüsü gerçekleştirilecek olan 'Göçmenlik ve Kalkınma Küresel Forumu'na (GFMD) alternatif olarak organize edilmektedir.

2. GMEK (IAMR) Kurultayındaki amaçlarımız:

- 1) Özellikle 'Büyük Bunalım' döneminden sonra yaşanan en büyük kriz ile yüzleştiğimiz bir dönemde, göçmenler ve mültecilerin yaşadığı sorunları gündeme getirmek ve bu noktada ilerici bir pozisyonda yer almak,
- 2) Göçmenlik ve Kalkınma Küresel Forumunun gündeminde yer alan önemli konular üzerinde tartışmak, analizler yapmak ve bu konularda doğru bir pozisyonda durmak ve doğru birliktelik platformları yaratmak,

Birliğini (IMA) göçmen ve mültecilerin haklarını savunan, militan ve ilerici bir kurum olarak güçlendirmek ve genişletmek.

- 5) Göçmen ve mültecilerin hakları konusunda uluslararası alanda geniş bir iletişim ağı oluşturarak uluslararası kurumlarla sürekli bağlantı içinde olmak.
- 6) Göçmen ve mültecilerin hakları ve refahı noktasında genel veya spesifik konular özgülünde kampanyalar ve hareket planları oluşturmak,

Kurultayın Temel Çağrısı;

- Küresel Ekonomik Kriz Ortamında; Sömürü, Savaş ve Ayrımcı Yasalara Karşı Göçmenlerin ve Mültecilerin Haklarına Sahip Çık ve Daha İleri Taşı.
- Avrupa Kalesi'ne ve AB Geri Dönüş Direktifine Karşı Çık!

İlkinde olduğu gibi Atinada gerçekleşecek bu kurultayımızda çeşitli

fazla göçmen işçi, mülteci ve yerinden edilmiş halkların özörgütlerinin ilk defa bir araya geldiği bir birlikteliktir.

Enternasyonal kurultayımız geniş katımlı ve panel tarzı tartışmaları, çalışma atölyelerini, yönetim kurulu toplantılarını, dayanışma- kültür gecelerini ve kitle eylemliliklerini kapsayacaktır.

Barınma, konferans materyalleri, yiyecek ve eylemlilik masraflarına katkı amaçlı her katılımcıdan 150 Euro kayıt ücreti alınacaktır.

GMEK (IAMR) Atina sekreterliği sizlere en kısa zamanda daha ayrıntılı bilgi gönderecektir. Katılım formu ve diğer bilgiler için IAMR2 websitesini kullanabilirsiniz.

Katılım formu ve geniş bilgi için:
Grace Punongbayan
Sekreterlik, IAMR Atina 2009
Amsterdam, Hollanda
[Email: iamr2athens@gmail.com](mailto:iamr2athens@gmail.com)
Tel: +31-6-33056411
Website: <http://iamr2athens.blogspot.com>

Impressum:

V.i.S.d.P
I. Yildirim
Postapart nummer 15809
6802 JX Arnhem
Nederland

Yazışma Adresleri:

Nelson Mandela plein 1
2575 T.H. Deen-Haag
Nederland

haber göndermek için:
mucadele1976@yahoo.de

Internet: www.atik-online.net
e-mail: info@atik-online.net

Almanya'daki Genel Seçimlerde Tekellerin İstedığı Oldu!

27 Eylül 2009 tarihinde Almanya'da genel seçimler gerçekleştirildi. Binlerce adayın ve onlarca parti ve örgütün yarıştığı genel seçimlerde, Alman tekellerin lehine sonuçlandı. 2005 genel seçimlerinde %77,7 olan seçime katılım oranı, bu seçimde %70,8 civarında olmuştur. Yani 4 milyon insan geçen seçimlere göre bu seçimlerde oy kullanmadı. Yapılan araştırmalara göre oy kullanmayanların ezilen çoğunluğu hükümetlere güven duymadıklarından dolayı bilinçli olarak seçimlere katılmadıklarını belirtmişlerdir.

Koalisyon partileri SPD ve CDU/CSU 8 milyon seçmen 2005'e göre kaybetmiştir. Bunların 6 milyonu

SPD, 2 milyonu CDU/CSU kaybetmiştir.

18 Eylül 2005 tarihinde gerçekleştirilen olağan üstü genel seçimlerinden sonra, Almanya'da krize karşı önlem almak ve Almanya'yı geleceğe hazırlama vaadiyle oluşturulan 'büyük koalisyon', krizin faturasını halka yükleyerek ömrünü tamamladı.

Yeni dönemde Alman tekeli burjuvazisinin istem ve talepleri doğrultusunda CDU-FDP koalisyonunun oluşumu için baştan beri yoğun çaba harcadı. Yazımsal ve görsel basın üzerinden yoğun bir şekilde "siyah-sarı" koalisyonunun oluşumu için propaganda yapılarak, kitleler yönlendirildi ve başarı da sağlandı.

SPD'nin tarihinin en yoğun oy kaybı yaşadığı bu seçimlerdi; FDP, Yeşiller, Di Linke oylarından önemli derecede yükselme yaşandı. Bütün partiler Almanya'yı krizden kurtarma, kitlelerin refah düzeyini yükseltme vaadiyle (yalanlarıyla) seçim çalışmalarını yürüterek kitlelerden oy almaya çalıştılar. Yaşanan mevcut krizin sorumluluğunu hükümetlere yükleyerek, birbirlerini suçlayarak kitlelere giden bu partiler, krizin nasıl aşılabileceği noktasında ilozyonlarda bulundular. Hiçbir parti bu krizin esasında mevcut sistemden kaynaklandığını dil ucuyla bile dokunmadı. Özellikle kitlelerin refah düzeyini yükseltme, tekellere kazanç vergisi talebi, taban ücreti ve göçmenler lehine yoğun propaganda ile kitlelere giden Sol Parti, bunu kapitalizme karşı olmadan nasıl gerçekleştirileceği noktasında bir söylemde bulunmadı. Emperyalizmin içine düştüğü siyasal krizin faturası gelecek dönem tekellerden değil, kitlelerden, ücret karşılığında çalışan işçi ve emekçilerden kesileceğine ilişkin bir söylemde bulunmadı. Bunun yerine hükümetlere suçlu atarak, adeta mevcut sistemin karanayan yaralarını yamamaya çalıştı.

Göçmenler açısından genel seçimler oldukça önemliydi. Almanya'da kitleler içinde giderek artan fakirleşme, en çok

lerini önleyici yasaların çıkartılması bunların bazılarıdır. Kısacası, aylık ücret karşılığında çalışan ve düzenli vergisini ödeyen işçi ve emekçilerden kestikleri vergileri, tekellere peşkeş çekmenin önündeki tüm engelleri kaldıracaklardır. Bunun diğer adı, fakirlerden, işçilerden, emekçilerden alıp zenginlere vereceklerdir. Politikanın esas merkezini bu oluşturmaktadır.

Gelecek dönem göçmenler açısından zor günler beklemektedir. Bir taraftan artan fakirleşme, diğer taraftan ırkçı ayrımcı yabancılar yasaları giderek göçmenlerin hayatlarını zorlaştıracaktır. "Terör tehdidi" adı altında "terörle mücadele" yasaları sertleştirilerek, devrimci ilerici kurumlara, göçmen örgütlerine karşı yoğun baskıların artacağı bir süreç göçmenleri beklemektedir.

Ne yapmalı!

Yukarda saydığımız bu gelişmeler

yerli ve göçmen emekçileri gelecekte bekleyen gerçekliklerdir. Saldırılarına karşı yerli ve göçmenler olarak sınıf kardeşliğini büyütmenin önemi daha da artmaktadır. Seçimler sürecinde göçmen örgütleri; ATİF, AGİF, Bir-Kar, Yaşanacak Dünya gazetesi ve Almanya Marksist-Leninist Partisinin ortak çalışması örnek alınarak, gelecek dönem bu örnekler çoğaltılmalıdır. Yerli ve göçmenlerin demokrat, ilerici örgütlerinin ortak çalışması; sokakta, kitleler içinde, işçi hafızalarında, fabrikalarda, sendikalarda... kısacası hayatın her alanında geliştirilmesi bir zarurettir.

Özellikle yeni kurulacak hükümete karşı, gür bir sesin çıkarılması açısından 24 Ekim'de Berlin'de yapılacak olan merkezi yürüyüş oldukça önemlidir. Bu yürüyüş, kurulacak hükümete gelecek dönem yerli ve göçmen emekçilerin ortak bir şekilde nasıl güçlü bir cevap olacağını göstereceği bir eylem olmalıdır. Başta ATİK'e bağlı güçler olmak üzere, tüm güçleri bu yürüyüşe katılarak, destek vermeye çağırıyoruz.

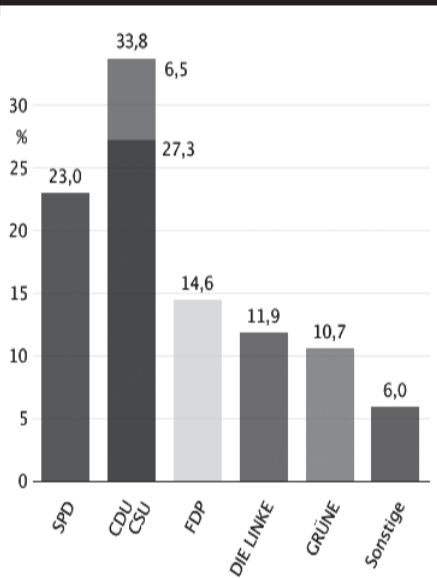

göçmenleri etkilemektedir. Fakirleşme, artan işsizlik, gelişen ırkçılık gelecek dönem göçmenlerin esas gündemini oluşturmaktadır. Seçim meydanlarında göçmenlerin dostları olduklarının propagandasını yapan, her gün göçmenlerin kurumlarını ziyaret eden parti temsilcileri, eşitlik ve ortak yaşamdan bahsedenlerin esası yalandır.

Yeni kurulacak hükümet fakirlerden alıp zenginlere verecektir

Yeni kurulacak hükümetin programı bellidir. Bu programın ana başlıklarından bazıları; tekellerin lehine yasaların düzenlenmesi, vergi sisteminin tekellerin istemine göre yeniden düzenlenmesi, sağlık sigortalarının tekellerin istemine göre yeniden düzenlenmesi, saat ücretlerinin aşağıya çekilmesi, asgari taban ücretinin aşağıya çekilmesi, çıkışların kolaylaştırılması (özellikle 20 işçi çalıştıran şirketlerde çıkışın kolaylaştırılması), işsizlik oranı tehdit olarak kullanılarak, işçilerin örgütlenmeleri ve eyleme geçme-

Almanya'daki seçim sonuçları

Parti	Oy Sayısı
CDU	11.824.794
SPD	9.988.843
FDP	6.313.023
DIE LINKE	5.153.884
GRÜNE	4.641.197
CSU	2.830.210
PIRATEN	845.904
NPD	635.437
REP	193.473
MLPD	29.551
DKP	1.903
Seçmen Sayısı	62.132.442
Oy kullanan	43.997.633
Oy kullanmayan	18.134.809
Geçersiz Oylar	640.091
Geçerli Oylar	43.357.542

Bütün Göçmenlere Seçme ve Seçilme Hakkı!

2. Emperyalist paylaşım savaşı sonrasında, büyük yaralar alan Almanya'nın yeniden yapılandırılması gerekmekteydi. Bunun için yoğun bir şekilde yabancı işgücüne ihtiyaç duyulmaktaydı. Almanya bu ihtiyacı gidermek için önce İtalya 1955, sonra İspanya 1960 ve Yunanistan 1960 ile işgücü anlaşmaları yapmıştır. Ancak bu antlaşmalara rağmen işgücü açığı kapatılmamıştır. Arkasından Türkiye (1961), Fas (1963), Portekiz (1964), Tunus (1965) ve Yugoslavya (1968) ile antlaşmalar yapılmıştır.¹

Türkiye ile Almanya arasında yapılan bu antlaşmadan sonra 1964 yılında göçmen işçi sayısı yüz bini bulmuştur.² Artan işsizlik, ekonomik bunalım ve petrol krizinin de etkisiyle 1973 yılının sonunda Almanya yabancı işçi alımını durdurmuştur.

Ülkede bulunan yabancı işçilerin çalışması engellenmemiş, fakat geri dönmeleri için öğütlenmiştir. Buna rağmen Türkiyeli göçmen işçilerinin sayısı aile birleşmeleri ile sürekli artmıştır. 1973-74'te tüm Avrupa Birliği ülkelerinde yaşayan Türkiyeli göçmen işçi sayısı 711.302 iken bu nüfus eş ve çocukların gelmesiyle 1.765.788'e çıkmıştır.³

Almanya yeni göç hareketlerini durdurmak için radikal önlemler alarak, 1980 yılında Türklere yönelik vize alma zorunluluğu çıkarır. Aile birleşiminde yaş sınırı 16'ya indirilir. İltica edenlere çalışma izni verilmez.⁴ 28 Kasım 1983'te geriye dönüş teşvik yasası çıkarılır. Buna göre 31 Ekim 1983 ile 30 Haziran 1984 tarihleri arasında Türkiye'ye dönen işçilere 10.500 DM ve çocuk başı 1.500 DM tutarında bir para yardımı yapılacaktır. Ayrıca çalıştıkları süre boyunca ödedikleri emeklilik kesintilerini iki yıl beklemeden geri alacaklardır. Bu tarihler arasında 211.000 kişi geri dönmüştür, fakat 14.000 kişi yasadan yararlanarak 10.500 DM'ı almıştır. Sayılarının her yıl artmasına rağmen, teşvik yasasından dolayı ilk defa 1983'te Türkiyeli göçmenlerin sayısında bir azalma görülmüştür.⁵ Bu çerçevede içinde geri dönen ailelerin çocuklarına Türkiye'ye uyum sağlamaları için destek verileceğine dair bir kültür anlaşması imzalanmıştır (1984).⁶ Almanya'da 1 Ocak 1991'de yürürlüğe giren "Yabancılar Yasası", genç kuşağın Alman vatandaşlığına geçişini kolaylaştırırken, uzayan işsizlik durumunda oturma hakkını kısıtlayan hükümler de getirmiştir.

1990 yılında Almanya'nın birleşmesinden sonra yabancı düşmanlığı yaygınlaşmıştır. Bütün bu olumsuz koşullara rağmen Almanya'daki göçmenlerin sayısı azalmamıştır. Getirilen "ithal" damat ve

gelinlerlegöçhale devam etmektedir. Almanya'da yaşayan Türkiyelilerin sayısı 2 milyon 700 bini aşmıştır. Göçmen Türkiyelilerin artan nüfusunun büyüklüğü Almanya nüfusunun yaklaşık %3.2'si ile Almanlardan sonra en büyük gurubu oluşturmaktadır.⁷ Geri bırakılmış ülkelerde (iç) savaş, insan hakları ihlalleri, ekonomik kriz ve işsizlik sorunu devam ettiği sürece Almanya'ya göç, yasal ve yasal olmayan yollarla devam edeceklerdir.

Gelinen aşamada Federal Almanya'da yaklaşık 15,4 milyon göçmen kökenli insan yaşamaktadır. Federal İstatistikler Dairesinin verilerine göre bu insanların 7,3 milyonu Alman vatandaşı değildir. Vatandaş olmayan 4,6 milyon göçmen kökenli insan ise herhangi bir Avrupa Birliği üyesi bir ülkeden gelmiyor. Avrupa Birliği üye ülkelerinden gelmeyen bu insanların ortalama Almanya'da ikamet süreleri 17 yıldır.⁸ Bu insanlar herhangi bir Avrupa Birliği (AB) üyesi ülkenin vatandaşları olmadıkları için toplumda karar verme ve katılımcılık hakları bulunmamaktadır. Bu durum Almanya anayasasıyla çelişmektedir. Anayasanın 3. Maddesinin, 1.Paragrafı "**Bütün insanlar yasa karşısında eşittir**" diyor.

Bu durumun değişmesi için uzun dönemden beri bir mücadele verilmektedir. 1990 yılında Hamburg ve Schleswig-Holstein eyaletlerinin bütün göçmenlere seçme hakkı verilmesi için hazırladıkları yasa Federal Anayasa Mahkemesince (FAM) geçersiz görülür. FAM devlet gücünün alman vatandaşı olanlar tarafından belirlendiği açıklayarak kararını meşrulaştırır. Bu kararla önceki ve sonraki tartışmalara bir nokta konulmak istenmiştir.

7.2.1992 yılında imzalanan Maastricht antlaşması alışıla gelmiş durumu değiştiriyor. Antlaşmanın 8. Maddesine göre: Bütün AB üyesi ülkelerin vatandaşları herhangi bir AB ülkesinde ikamet etmeleri durumunda seçme ve seçilme hakkına sahiptirler diyor. Bu karar AB vatandaşları olmayan insanlar için hem sevindirici hem de üzücü idi. Sevindirici olan yanı; artık seçme ve seçilme hakkının sırf alman vatandaşlarına ait olmaması. Üzücü yanı ise; yıllardır bu toplumun bir parçası olan insanların sırf AB vatandaşı olmadığı için seçme ve seçilme hakkından mahrum bırakılmaları idi. Tabii ki bu durum AB vatandaşları olmayan emekçilerde istenmeyenler duygusunu da perçinleştirdi.

AB üyesi ülkelerde bu durum farklı iş-

7 age.

8 http://www.tagesschau.de/inland/meldung_34348.html

lemektedir. Belirli bir gruptan, coğrafyadan ve ülkelerden bağımsız göçmenlerin yerel seçimlerde oy kullandığı ülkeler şunlardır: Belçika, Danimarka, İzlanda, Finlandiya, İrlanda, Lüksembourg, Hollanda, İsveç, Estonya ve Norveç.

Seçme hakkı için bu ülkelerin temel kriterleri: İrlanda 6 aylık ikamet, Danimarka, Finlandiya, İsveç, Estonya (kuzey ülkeleri vatandaşları için geçerli değil) 2-3 yıl, Belçika, İzlanda, Lüksembourg ve Hollanda 5 yıl.

Almanya'daki bu durum anayasanın eşitlik ilkesine de ters düşmektedir. Yasaya göre herkes yasa karşısında eşittir. Ancak göçün 50. yılına girdiğimiz bu süreçte pratikte bunun böyle olmadığı ortadadır. Bu gerçeklikle hem yasal hem de pratikte göçmenler 3. sınıf insan muamelesi görmektedirler. Bir taraftan 3. sınıf bir muamele yapılan insanlar, öbür taraftan ikiye bölünmüş bir şekilde entegrasyon demecileri veren partiler ve çevreler.

Almanya'nın yürüttüğü bu politikayla ne kadar entegrasyon yanlısı olduğunu 29. Mayıs 2009 da bir kez daha gördük. Federal Parlamentodaki 'Bütün göçmenlere seçme ve seçilme hakkı' oylamasında; CDU/CSU, SPD ve FDP 403 oyla buna karşı çıktılar. Die Linke ve yeşiller 83 oyla bütün göçmenlere seçme ve seçilme hakkının tanınmasını istedi. En son çizilen bu topluyla Almanya'nın gerçekten ne kadar entegrasyon yanlısı olduğu ortaya konuldu.

Bu tablo içinde göze çarpan önemli noktalardan birisi de Sosyal Demokratların tavrı oldu. Yıllardır göçmenler yanlısı görünen bu parti, pratikte aslında kimin yanında olduğunu gösterdi.

Bu ve buna benzer pratik tavırlar her geçen gün göçmenleri biraz daha hayal kırıklığına uğratmaktadır. Bu hayal kırıklığı göçmen nüfusunun ağırlıkta oturduğu şehirlerde daha yoğun yaşamaktadır. Almanya'nın bazı şehirlerinde ve semtlerinde göçmen kökenli insanların nüfusu yerli alman vatandaşların nüfusunu geçmiş durumdadır. Ancak sandık başlarındaki belirleyicilik halen yerli alman vatandaşlarına aittir. Bu durumun hiç bir şekilde demokrasiyle ve eşitlik yasasıyla bağdaşmadığı apaçık ortadadır. Ve bu

durumun mantığı burada doğmuş 20-35 yaşları arasındaki yeni nesille anlatılmayacağı da ortadadır. Dolayısıyla yeni nesille söylenen; 'siz bu ülkenin bir parçası ve gücünüz' söylemi tamamen maniplatif ve demagojiktir.

Almanya bu duruşuyla göçmenlere birer obje muamelesi yapmaktadır. Göçmenler her seçimde ve toplumsal rahatsızlıklarda alet olarak kullanılmaktadırlar. Bugüne kadar göçmenlere karşı kullanılan en iddialı argümanlar; göçmenlerin paralel toplumlar oluşturduğu ve sorumluluklarını yerine getirmedikleri oldu. Bu argümanlar demagojik ve maniplatif oldukları için; toplumda göçmenlere karşı kini ve ırkçılığı kışkırttı. Aşırı sağ odaklar da bu durumu daha ileri boyutta kullanarak hem güçlendiler, hem de göçmenlere yönelik şiddet eylemlerini çoğalttılar.

Ki göçmenlerin bu realite karşısında örgütlenmemeleri ve paralel toplumlar kurmalarını mantık dışıdır. Aslında böyle bir pratik yoksa sorgulanması gerekiyor.

Sorumluluk ve haklar birlikte var olmalıdır. Sadece sorumluluktan dem vurulduğu yerde, göçmenlerin eşitliğinden ve entegrasyonundan bahsedilemez. Bütün göçmenler hakları ve sorumluluklarıyla birlikte toplumsal yaşamda birer özne olarak yer almak istiyorlar.

Başarılı bir entegrasyon ancak yerli Alman vatandaşları ve göçmen kökenli insanların eşit haklar zemininde ele alınmasıyla işler. Toplumsal entegrasyonu engelleyen önemli bir noktada Almanya'nın vatandaşlık politikasıdır. Vatandaşlığa başvuranlar sosyal bir arınmadan/seleksiyondan geçirilmektedirler. Sosyal/ekonomik olarak zayıf durumda olan göçmenlerin alman vatandaşlığını alması imkansızlaştırılmıştır. Bu sosyal seleksiyon toplumdaki barışçıl yaşamayı engellediği gibi belli sosyal patlamalar için de barut toplamaktadır.

Bu toplumsal realiteden dolayı Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu 12 Eylül'de Almanya çapında göçmenlerin katılımcılık hakkı için bir kampanya başlattı. Bu kampanyayı göçmenlerin eşitliğini savunan bütün kişi ve kuruluşları destek sunmaya ve birlikte örgütlemeye çağırıyoruz!

1 Die Gäste, 2008, S.5ff: Milazım Koçtürk, Almanya'ya Göçün Tarihi

2 age.

3 age.

4 age.

5 age.

6 age.

GÖÇMENLERE SEÇME VE SEÇİLME HAKKI KAMPANYASI İÇİN START VERİLDİ

HAMBURG

Hamburg'da Seçme-Seçilme Kampanyasının startı 1000 imzayla verildi

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu'nun (ATİF) 12 Eylül'de başlatmış olduğu "Bütün Göçmenlere Seçme ve Seçilme Hakkı" Kampanyası Hamburg'da bir enformasyon masası ve basın açıklamasıyla duyuruldu.

Schanzenfest olarak bilinen ve 30 000'nin üzerinde ziyaretçinin katıldığı sokak şenliğinde stardır verilen kampanya büyük ilgi gördü.

Türkiyeli basından ve demokratik kurumlardan kampanyaya yoğun ilgi!

Hamburg kampanya koordinatörü Abidin Ertaş "Sol Parti, MLPD, DKP ve Alevi derneklerinden kampanyaya destek sunulduğunu, bu kurumların kampanyayı kendi bünyelerinde örgütleyeceğini" dile getirdi. Ayrıca Abidin Ertaş önümüzdeki dönemde tek tek semtlerde inisiyatifler oluşturularak kampanyayı bütün Hamburg'a yayacaklarını dile getirdi. Etkinlik boyunca DKP, Sol Parti ve MLPD aktivistleri de imza toplayarak el ilanları dağıttılar.

Türkiyeli haber ajansları ve gazeteler de hem kampanyanın haberini yaptılar hem de imzalarıyla kampanyaya destek verdiler. Kampanyanın startıyla 1000 yakın imza toplandı diyen sayın Ertaş kısa zamanda çok daha yüksek sayıda imza toplayacaklarını dile getirdi.

Ertaş sırf Avrupa Birliği üyesi ülkelerden gelen göçmenlerin seçme ve seçilme hakkının olmadığını vur-

gularak önümüzdeki süreçte olayın hukuki boyutları araştırıldıktan sonra bütün göçmenlere seçme ve seçilme hakkının verilmesi için Almanya'yı mahkemeye vereceklerini de dile getirdi.

Ayrıca merkezi sahneden kampanyaya ilişkin basın açıklaması Türkçe ve Almanca olarak şenliğe katılanlara duyuruldu.

DUISBURG

Duisburg'da Göçmenlere Seçme ve Seçilme Hakkı Kampanyasının Başlangıç Mitingi Gerçekleştirildi

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu'nun 12 Eylül'de Almanya'da başlattığı "Göçmenlere seçme ve seçilme hakkı" kampanyası Duisburg'da da gerçekleştirildi. Duisburg şehir merkezinde König Strasse'de saat 11'de başlayan miting, saat 17'ye kadar sürdü.

Açılış Federasyon yönetim kurulu adına Süleyman Gürcan yaptı. Almanya'da yaklaşık 16 milyon göçmenin olduğunu ve bunların yaklaşık olarak 5 milyonunun AB ülkeleri dışındaki ülkelere geldiğini ve seçime katılma haklarının olmadığını belirten Gürcan "Almanya'daki göçmenlerin 45 yılı aşkındır burada yaşamaktadırlar. Düzenli çalışmakta ve vergilerini ödemektedirler. Almanya anayasasının 3. maddesinde "bütün insanlar kanın karşısında eşittir" belirlenmesi olmasına rağmen, burada yaşayan insanlar eşit ele alınmamakta ve göçmenler yoğun ayrımcılıkla karşı karşıya kalmaktadırlar. 29 Mayıs'ta parlamentoya göçmenlerin yerel

seçimlerde oy hakkının verilmesine ilişkin verilen önergeye SPD, CDU/CSU, FDP millet vekillerinin oylarıyla ret edildi. Sadece Yeşiller ve Sol parti önergeyi desteklediler. Buda bu partilerin ne kadar göçmenlerden yana olduğunu göstermektedir" belirlemesinde bulundu. Almanya'da göçmenlerin sisini duyurmak ve seçime katılma hakkını elde etmek için uzun süreli böyle bir kampanyanın Almanya'da başlatıldığını, herkesin bu kampanyaya destek vermesi gerektiğinin üzerinde duran Gürcan; "kampanyanın hedefi, göçmenle-

çapında bu kampanyayı destekliyoruz. Herkesi ayrımcılığa karşı, enternasyonalist dayanışma ruhuyla bu kampanyayı sahiplenmeye çağırıyorum."

Duisburg'da kampanya başlangıç mitinginde, kitlenin yoğun olumlu tepkisi vardı. İnsanlar enformasyon masası önündeki afişleri görünce, gelip kendiliğinden imzalarını vermekte ve kampanyayı doğru olarak değerlendirmekteydiler. Mitingte 500 civarında imza toplandı ve bin civarında da kampanyanın broşürü dağıtıldı. Duisburg'da kampanyanın başlangıcı açısından oldukça olumlu olarak geçti.

Güney Bölgesi de Seçme ve Seçilme Hakkı Kampanyasını başlattı

Almanya'nın Güney bölgesi de ATİF tarafından başlatılan Göçmenlere Seçme ve Seçilme Hakkı Kampanyası için farklı şehirlerde stant açarak tanıtım yaptı. 12 Eylül'de başlayan kampanya kapsamında imzalar toplandı, pankartlar açıldı.

Stuttgart

12 Eylül cumartesi günü Stuttgart'ta "Bütün Göçmenlere Seçme ve Seçilme Hakkı" kampanyasının genişçe propagandası yapıldı. Şehir merkezinde açılan stantta ATİF pankartı açılarak imzalar toplandı ve ATİF'in çıkarttığı bildiriler genişçe dağıtıldı. Yine göçmenlerin seçme ve seçilme haklarına ilişkin sesli ajitasyon ve propaganda yapıldı. Ayrıca 12 Eylül kampanyasının startı verilerek bilgilendirme yapıldı.

Ulm

12 Eylül günü daha öncesinden stant izni başvurusu olmasına rağmen yerlerin dolu olması gerekçe gösterilerek planlanan stant açma ve sesli A/P Ulm şehrinde gerçekleştirilemedi. Ancak çarşı merkezinde topluca ortak seçim afişleri yapıldı ve ATİF'in el ilanları çarşı merkezinde yoğun olarak dağıtıldı.

Augsburg

Bu alanda da 12 Eylül kampanyasının startı verildi. Çarşı merke-

zinde pankart ve stantın açılması- nın ardından miting alanında yapı- lan konuşmanın ardından ATİF'in

Göçmen kurumlar ise bu durumun artık değişmesi gerektiği görüşün- de.

Seçim dolayı- sıyla 'Tüm Göç- menlere Seçme- Seçilme Hakkı!' kampanyasına hız verdiklerini açıklayan ATİF aktivistleri, kam- panyanın 2011'e kadar süreceğini belirttiler.

ATİF'in göç- menlere seçim hakkı kampanyası Hannover'de sürüyor

ATİF'in çıkarttığı 'Bütün göçmenlere seçme ve seçilme hakkı' kampanyası çalışmaları Hannover'de de başladı. Volkswagen fabrikası- nın giriş kapısında işçilere bildiriler dağıtan Hannover ATİF taraftarları, kampanyanın duyurusu yaptı.

Göçmenlerin yoğun yaşadığı Linden semtinde ise MLPD ile ortak olarak sesli propaganda yapı- larak, bildiriler dağıtıldı. İmzalar toplanırken ise semt sakinleri kampanyaya yönelik olumlu tepkilerini dile getirdiler. ATİF-Hannover ayrı- ca MLPD ile birlikte Hannover mer- kezinde miting gerçekleştirdi.

ATİF Hannover kampanya çalış- malarına devam edeceklerini ve gelecekte info stantları açacağını açıkladı.

Koblenz'de kültürlerarası Halk Festivalinde ATİF Kampanyası

26 Aralık tarihinde Koblenz'in Lützel semtinde bir ilk olarak kül- türler arası Halk Festivali gerçek- leştirildi. Farklı kültürlerden kurum ve grupların katıldığı Festival'de kültürel etkinliğin yanısıra, enfor- masyon masaları açıldı.

Festival örgütlenme komitesin- de bulunan ATİF-Koblenz'in açtığı enformasyon masasında 'Bütün göçmenlere seçme ve seçilme hak- kı' kampanyasına ilişkin materiya- lar bulunmaktaydı. Kampanyaya yönelik el ilanları dağıtıldı ve imza- lar toplandı.

Festivalin Almanyada- ki genel seçimlerden ve Koblenz belediye başkan- ının seçiminden bir gün önce olma- sından kaynaklı, festiva- le birçok Parti temsilcileri katılım sağladı. ATİF enformasyon masasına gelen bağımsız Koblenz belediye başkan adayı Joachim Hofmann-Göttig, ATİF'in kampan- yası hakkında bilgi istedi ve kam- panyayı desteklediğini açıkladı. ATİF enformasyon masasına CDU

Festivalin sonlarına doğru, kül- türel programda Grup Haykırış sah- ne aldı. Grubun söylediği hareketli Türkçe ve Kürtçe ezgilerle kitleler coşarak eşlik etti ve halay çektiler. Saat 13:00'te başlayan Festival saat 20:00'de sona erdi.

Partisinin belediye başkan adayı Peter Labonte geldiğinde ise, Al- manyadaki göçmenlerin sorunları üzerine kısa bir tartışma yürütül- dü. Tartışma esnasında ATİF enfor- masyon masasına ilgi arttı.

el ilanları yoğun olarak dağıtıldı. Yapılan A/P ardından etkinlik son- landırıldı.

Göçmenler Seçme-Seçilme Hakkı İçin Sokaklardaydı

Alman kamuoyu 27 Eylül'de yapılacak seçimlere kilitlenirken, göçmen kurumlar da kendi cep- hesinde çalışmalarını hız veriyor- lar. 'Göçmenlere seçme-seçilme hakkı!' kampanyası çerçevesinde akşam saatlerinde Frankfurt şehir merkezinde bir araya gelen ATİF, AGİF, BİR-KAR ve ADHF aktivistleri ile Almanya Marksist-Leninist Par- tisi (MLPD) taraftarları bir miting gerçekleştirdiler.

Miting ortak çıkarılan açıklama- nın okunması ile başladı. Göçmen- lere seçme seçilme kampanyası hakkında çıkarılan bildiriler okun- du ve yoğun bir şekilde dağıtım yapıldı. Yaklaşık bir buçuk saat sü- ren miting boyunca ırkçılığa karşı çıkarılan bildirilerin de dağıtım yapıldı.

Almanya'da federal meclis se- çimlerinde oy kullanmak sadece Alman vatandaşı olanların hakkı. AB vatandaşı olan göçmenler belediye seçimlerinde oy kullanma hak- ları var iken,

uzun süre burada ka- lıp, çalışan, Almanya'da kalıcı olan ve ayrıca vergisini ödeyen AB vatandaşı olmayan göçmen- lerin oy kullanma hakları yok.

Kadına Yönelik Şiddet ve Merkel Protestosu..

Stuttgart'da 11 Eylül günü gerçek- leştirdiğimiz iki eylemle dolu bir gün geçirdik. Önce Yeni Kadın'ın „kadına yönelik şiddet insan hakları ihlalidir! Susma; isyan et!“ adlı kampanyasının kapsamında Schlossplatz'da bir mi- ting yaptık. Mitingde şiddet gören ve

hayatını kaybeden kadınların resimle- rini yere sererek insanların dikkatini çekmek ve aynı zamanda onların düşünce- lerini almak istedik. Ayrıca insanları 20 Eylül'de

yapacağımız panele de davet ettik. Üç saat süren mitingimiz başarılı geçti.

Merkel Protesto Edildi

Ardından da saat 19.30'da Al- manya başbakanı Angela Merkel Marktplatz'da konuşma yaptı. Bizde önceden hazırladığımız el dövizleri ile Marktplatz'a gidip Merkel'i protes-

to ettik. Eylemimizi sadece etrafımız- daki bir kaç kişi duymadı, Merkel'de defalarca konuşması esnasında bizim sloganlarımız, „yuh“ lamalarımızla ra- hatsız oldu. Hatta bir defasında konuş- ması esnasında „bırakın, bağırsınlar, biz olmasak zaten bağırarak bir şeyleri

olmayacak“ diyerek imajını kurtarma- ya çalıştı. Fakat Merkel'in konuşmasını çeken ve arada oraya toplanan insan- ları da çekmek isteyen kamera bizi çek- memek için sürekli ön sıraları çekmek zorundaydı, aksi taktirde onu protesto etmeye gelen insanların da dövizlerini de çekmek zorunda kalacaktı.

İŞGALCİLERE MEZAR OLAN ÜLKE: AFGANİSTAN

Y. Köse

Tarihi boyunca büyük emperyal güçler tarafından işgal edilen ya da edilmek istenen Afganistan, direnmekten geri durmayarak, işgalcileri ülkeden kovmuştur. 2001'den bu yana ABD emperyalizmi önderliğinde ki emperyalist güçlerce işgal edilen Afganistan, yine direnmeye devam ediyor, Afganistan halkı işgalci emperyalist yağmacıları ülkesinden atmasını bilecektir.

Emperyalist yağmadan daha fazla pay almak isteyen Alman emperyalist burjuvazisi, özellikle 1990'lı yılların ortalarından itibaren askeri olarak öne çıkmaya ve birçok bölgeye asker göndermeye başladı. Çünkü salt ekonomik güç tek başına emperyalistler arası dalaşta sömürden daha fazla pay almaya yetmiyor. Bunu askeri olarak tamamlamak gerekiyor ve Alman burjuvazisi de bunu gerçekleştirmeye çalışıyor. Son yıllarda her bulduğu fırsatı değerlendirmeye, savaş güçlerini "terörizme karşı savaş" adı altında göndermeye çalışıyor. Şu anda en fazla askeri gücü (3 bini aşkın askeriyle) Afganistan'da konuşlanmış durumdadır.

Hindukuş'un (ölüm) Dağları'nda Afgan halkına ölüm yağdırarak, emperyalist savaş amaçlı askeri durumunu pekiştirmekle meşgul olan Almanya, 2001 Aralık ayından beri Afganistan'da asker bulunduruyor. SPD-Yeşiller iktidarı döneminin başbakanı olan Gerhard Schröder "**Almanya, dünya çapında askeri olarak daha fazla sorumluluk alamaktan kaçmayacaktır**" diyerek görünüşte ABD'ye yardım amaçlı Afganistan'a savaş gücü

gönderdi. Geline aşamada ise her geçen gün askerini ve ağır savaş araçlarını göndermeye devam ediyor. Savaşın boyutu büyüdükçe, saldırganlık ve yağma da o denli artıyor.

Alman burjuvazisinin Afgan halkını "Taliban teröründen kurtarmak" için orada olmadığını, tersine emperyalist yağmadan daha fazla pay almak ve dünya üzerindeki emperyal kontrolünü artırmak amaçlı olduğunu herkes biliyor. Alman burjuvazisinin sözcüleri ne yalan anlatırlarsa anlatsınlar, işçi ve emekçilerin önemli bir kısmı gerçeğin böyle olduğunu biliyorlar.

Alman askerlerinin cenazeleri daha fazla gelmeye başladıkça, Alman halkında da Afganistan işgaline karşı tepkiler kuşkusuz artacaktır.

Afganistan'da yapılan son başkanlık seçimleri ise, emperyalist işgalci güçlerin "demokrasi" oyunu aldatmasından öteye gitmemektedir. İşgal altında ki bir ülkede yapılan ve kazanı daha baştan belli olan bu seçim oyunu Afgan emekçilerini aldatmaya yetmeyecektir ve yetmedi de.

Rus sosyal emperyalizmi 140 bin asker ile orayı işgal etmişti. Ne var ki, en fazla yedi yıl dayanabildi ve 1987 yılında geri çekilmek zorunda kaldı, hem de arkalarına bakmadan. Bugün Batılı emperyalistlerin (ISAF) koalisyonunda 200 bine yakın asker bulunuyor ve ABD bu sayıyı yeterli bulmayarak artırmak istiyor.

Bazı bilgileri buraya aktarmakta yarar var. Emperyalistlerin barış amaçlı ya da Afgan halkını "kurtarmak" amaçlı değil, orada yağma için olduklarının en yalın göstergesi, halkın katledilmesidir.

2001'in Ekim ayından itibaren, emperyalist işgalcilerin saldırıları sonucu 20 bin ila 50 bin arası sivilin öldüğü tahmin ediliyor. Bunun dışında 810 ABD askeri, 210 İngiliz askeri, 127 Kanada ve 30 Alman askeri öldü. Yani ISAF toplam 1350 asker kaybetti.

"Dünya barışı" için orada olduğunu söyleyenlerin katliamları devam ediyor. Daha geçenlerde, Eylül ayının ilk haftası içinde, Alman savaş uçakları sivillerin üzerine bomba yağdırması sonucu 90'a yakın Afganlı katledildi. Yine 10-11 Eylül tarihleri arasında emperyalistleri saldırısı sonucu 50'den fazla sivil öldürüldü. Bunlar basına yansıyan olaylar. Bir de basına yansımayan katliamlar var ki, işgalcilerin

son çırpınışlarının en vahşi görüntülerini oluşturur.

Emperyalist Alman Devletinin "Bundeswehr"i Afganistanda Ne Arıyor?

"Barış" için ya da "terörizme karşı" Afganistan'ı işgal edenlerin Afgan halkının üzerine en ağır bomba yağdırmaları, barış için orada olduklarını değil, emperyalist terörü en üst sınıra çekmek için orada olduklarının göstergesidir.

Emperyalist burjuvazi, dünya halkları üzerindeki kendi terörist faaliyetlerinin adına "barış" derken, halkların haklı mücadelesini ise "terör" olarak adlandırarak, kendi gerçek yüzlerini gizleme telaşı içindeler.

Alman burjuvazisi, sivillerin ölümü üzerine her ne kadar "gözyaşı" döküyor gibi gözükse de, "geri adım atamayacaklarını" en yetkili ağızlarından kamuoyuna açıkladılar. Çünkü Alman emperyalist burjuvazisi, Afganistan'ı aynı zamanda saldırgan savaş gücünü geliştirme, yetiştirme, tecrübe edinme yeri olarak ta kullanmaktadır. Havadan ve karadan kullanılan en modern ölüm silahlarını Afganistan halkının üzerinde denemesi bundandır.

Alman burjuvazisi, diğer emperyalistlere göre geç kalmış askeri saldırganlığını, hızlı bir şekilde gidermeye çalışıyor. Bu nedenle de 370 binden (daha modernize saldırı anlamında) 340 bine indirdiği askeri içinde 50 bin askerini bu tür saldırganlıklar için ayırmış ve yetiştirmektedir.

Alman devleti, sadece Afganistan'da saldırı amaçlı asker bulundurmuyor. Daha birçok ülkede "barış", "eğitim" vb. gerekçeler ile de asker bulundurmaktadır. 1999 yılında Yugoslavya'ya NATO şemsiyesi içinde hava saldırısı, Kosova'da ve Makedonya'da asker (KFOR) bulundurulması. Bunların başında 780 asker ile Kongo gelmektedir. Bunun dışında Lübnan'da savaş gemileri ve Sudan'da "korsanlara karşı" gerekçesi altında

açık denizlerde savaş gemileri bulundurması, Alman emperyalist burjuvazisinin, "barış" için değil savaş için hazırlıklar yaptığını gösterir.

Ayrıca, bunların dışında 3900 kişilik özel eğitilmiş komando birliği (Uluslararası Anti-Terör Operasyon Birliği) olarak her zaman hazır bekletilmektedir.

Kısacası, Alman tekeli burjuvazisi, emperyalistler arası pazar dalaşında diğer emperyalistlerden geri kalmak ve hatta onlardan bir adım daha ileri gitmek için, hazırlıklarına sürekli devam ediyor. O, geçiminde olduğu gibi, bugün de "dünya barışı" için değil, kendi egemenlik alanlarını genişletmek için çalışmaktadır.

Dışarda egemenlik alanlarını genişletme savaşımı verirken, içeride ise, işçi ve emekçilerin sosyal haklarını kısmaya devam ediyor. Olası kitlesel sosyal hareketlenmelere karşı da or-

dusunu iç işlerinde kullanmak istiyor. Dışardaki saldırganlık iç saldırganlıkla bütünleşmeden, dışarıda istediği gibi at oynatamaz.

Yıllardır emperyalist işgalcilerin açık savaş poligonu haline dönüştürülen Afganistan, eninde sonunda ISAF adı altında birleşen işgalcilere de gereken dersleri verecektir. Son günlerde işgalci güçlerin ağır bombardıman uçakları eşliğinde saldırganlıklarını arttırmaları, onların kaybetmelerini önlemeye yetmeyecektir.

Demokratik kitle örgütlerine düşen görevlerden biri ise, Alman emperyalist devletinin saldırganlığını her yönüyle teşhir etmek, Afganistan başta olmak üzere diğer ülkelerden de askerlerini derhal çekmesini istemek ve bu yönlü propagandaları yoğunlaştırmaktır.

Afganistan'a Emperyalist Seferler Mümkün, Ama Emperyalist Zaferler Asla!

Avrupa'daki kitle örgütlerinin ortak mücadeleyi geliştirmek amacıyla oluşturdukları "Demokratik kitle örgütleri platformu" Afganistan işgali yıl dönümüne ilişkin bir açıklama yaparak işgali kinadı.

Dököp yaptığı açıklamada; "ABD emperyalizminin Büyük Ortadoğu Planının bir parçası olan Afganistan işgali 8. yılını doldurdu. Afganistan'a sözde „barış“ ve „özgürlük“ götürceği vaadiyle Afganistan'ı işgal eden işgalci güçler, o günden bu güne kadar binlerce sivil insanı (ki bunların çoğu 135 kişinin ölümüne yol açan son tanker bombalama olayında olduğu gibi çocuk, kadın ve yaşlılardan oluşuyor) katlettiler.

Kısa süre içerisinde Afganistan'da demokrasiyi tesis edecekleri vaadinde bulunan emperyalistlerin yalanları karşısında ve asker postalları altında yok olmanın onurlu kavgasını veriyor Afgan halkı.

11 Eylül 2001'de ikiz kulelerinin yerle edilmesini bahane ederek Afganistan'a saldıran ve işgal eden ABD emperyalizmi, Afganistan'ı kolay yutulur lokma zannetti. Birkaç gün, en fazla bir ay içinde Afgan halkının dize geleceğini, kendilerinden medet umacağını ve zengin yer-altı madenlerine, stratejik bir coğrafyaya sahip olan Afganistan koltuğuna problemsiz oturacağını düşünüyordu ABD emperyalizmi. Baş aktör ABD'nin yanısıra, Pazar dalaşı içinde bulunan diğer emperyalist güçler (AB emperyalistleri) de bu işgalde yerlerini aldılar. Ancak değil günler, haftalar, aylar, aradan yıllar geçmesine rağmen işgalci güçler hedeflerine ulaşmış değiller. Çırpındıkça düştükleri bataklık dibine

doğru çekiliyorlar. Ha boğuldu, ha boğulacaklar. Özellikle etekleri tutuşan ABD emperyalizmi, Afganistan bataklığından nasıl kurtulacağını hesaplarını yapmaya başladı. Tıpkı Irak'da olduğu gibi.

Resmi verilere göre Taliban güçleri ülkenin yaklaşık % 40'ını kontrollerinde tutuyorlar. Ve her geçen gün kontrol sahalarını büyütüyorlar. Artık her gün Amerika'ya bir kaç Amerikan askerinin cesedi postalanıyor. Bu durum, Amerikan halkının işgale olan „desteğini“ azalttığı tespitlerini yapıyor. Ki Amerikan genel Komutanlığının açıklamaları da bu yönlüdür. Son dönemlerde asker kayıpları artan İngiltere ve Almanya'da

saplandıkları bataklıktan nasıl kurtulacaklarını tartışmaktadırlar.

İşgale karşı direnen Afgan halkının direniş önderliğini Taliban gibi gerici güçler yapıyor olsalar da, işgal karşısında kendi kaderini tayin etme kavgası yürüten Afgan halkının mücadelesi meşru ve haklıdır. Kah İngiliz emperyalizmine, kah Rus emperyalizmine, kah Amerikan emperyalizmine ve AB emperyalistlerine karşı son 300 yıldır Afgan halkı özgürlüğü uğruna çok ama çok büyük bedeller ödemiştir. Ödemeyede devam edecektir. Ta ki gerçek anlamda kendi işçi sınıfı ve emekçi halklarının önderliğinde özgür ve bağımsız bir Afganistan yaratacak kadar” belirlemesinde bulundu.

Afganistan'da yapılan saldırılar protesto edildi!

4 Eylül 2009'da NATO- uçaklarının Afganistan'da gerçekleştirdiği saldırıda 120 kişiden fazla insan öldürüldüğü, bunların çoğunluğunun sivillerin oluşturduğu tahmin ediliyor. Almanya'nın savunma bakanı Jung daha halen bu

katliamda fazla sivillerin katledilmediğini daha fazla Taliban savaşçıların hedef alındığını ve bu saldırının alman askerlerini koruma amaçlı gerekli olduğunu bildiriyor. Ancak yapılan bu saldırıda NATO'nun sivilleri hedeflediği açığa çıktı. NATO dönem komutanlığını üstlenen Alman Komutanlığının bu katliamda rolü büyük ve gerek dünya kamuoyunda gerekse de Alman kamuoyunda tepkilerin yükselmesi gecikmedi

MÜCADELENİN İÇİNDEN

Eylül ayındayız...

Hani şu meşhur askeri darbelerin yapıldığı Eylül ayında.

12 sinde Türkiye'nin üzerine bir karabasan gibi çöken AFC'nin iş başına geldiği Eylül ayındayız...

650 bin insanımızın gözaltına alındığı, onbinlercesinin işkenceden geçirildiği, binlercesine idam istendiği, (50'nin üzerinde idam gerçekleştirildi) gözaltında kayıpların, işkence de ölümlerin yaşandığı Eylül ayı...

Tüm Türkiye'nin açık bir cezaevine çevirildiği o Eylül ayındayız...

Her Eylül geldiğinde bizim kuşak cuntacıların işkencelerini, katliamlarını, ceza evlerini hatırlar.

Her Eylül ayı geldiğinde biz bir de ABD emperyalizminin dünya halklarına yönelik saldırılarını dizginlerinden boşandırdığı bir tarih olarak hatırlarız.

Afganistan ve Irak halklarına yönelik azgınca saldırıların bahanesi gene Eylül ayının 11'i dir.

11 Eylül'de ikiz kulelere yapılan saldırılar (!) ABD emperyalizmi tarafından Afganistan ve Irak olmak üzere dünya halklarına yönelik saldırıların bahanesi olarak kullanıldı.

2001 yılının Eylül ayında ABD emperyalizmi tarafından Afganistan'a yönelik "terörizmle mücadele" adı altında başlatılan saldırılar ve askeri işgal 8. yılını doldurdu.

11 Eylül'de ikiz kulelere yapılan saldırılardan (!) sonra ABD emperyalistleri "terörizmle mücadele" adı altında dünya halklarına yönelik saldırı politikalarına "terörizmle savaşta ya bizden yanasınız, ya da teröristlerden yana" söylemiyle NATO'yu ve AB'li emperyalistleri de yanına aldı.

ABD emperyalizmi, AB'li emperyalistlerle birlikte Afganistan işgalini başlattılar "Özgürlük ve demokrasi" getireceğiz vaadiyle başlayan işgal, başkent Kabil'de Karzai başkanlığında bir uşak yönetim oluşturmayla tamamlandı.

En kısa sürede Afganistan'da demokrasiyi hâkim kılacaklarını vaat eden ABD ve onunla birlikte hareket eden AB li emperyalist devletler, bu 8 yıl içerisinde binlerce Afganlı'yı katlettiler. Afganistan'ın yeraltı zenginlik kaynakları işgalci devletler tarafından talan edildi.

Emperyalistlerin insansız uçaklarla gerçekleştirdikleri füze saldırılarında ve ABD askerlerinin Talibanları bulma ve yakalama adı altında köylülere yönelik gerçekleştirdikleri operasyonlarda çok sayıda masum insan katledildi. En son Taliban güçlerinin NATO konvoyuna yaptığı saldırıda ele geçirdiği benzin yüklü tankerden halka benzin dağıtım sırasında emperyalistlerin füze saldırısında çoğunluğu çocuk, kadın ve yaşlı 135 insan katledildi.

Afganistan'ı 8 yıldır işgal altında tutan emperyalistler, bu kadar süre geçmiş olmasına rağmen hedeflerine ulaşabilmiş değiller. Aksine zor duruma düştüler. Şimdi de düştükleri bu Afganistan batağından nasıl kurtulacaklarının hesaplarını yapmaya başladılar. İngiltere ve Almanya bu tartışmaların en fazla yapıldığı ülkelerden ikisidir. Son dönemlerde Taliban saldırıları sonucu işgalci devletlerin asker kayıpları artmış olması bu tartışmaların başlıca nedenidir. Ve öyle görünüyor ki, önümüzdeki süreçte daha da artacaktır. Şu anda ülkenin yarısını kontrolü altında bulandıran Taliban, son dönemde işgalci güçlere yönelik saldırılarını giderek artırmaktadır. İşgalci güçlere karşı verilen bu direnişte Afgan halkı da büyük bedeller ödemektedir.

Emperyalist işgalci güçlere karşı savaşta Afgan halkına önderlik eden güç, gerici Taliban örgütülüğüdür. Afgan halkının işgalci güçlere karşı direnişi gericilerin önderliğindedir diye sırtımızı dönemeyiz. Her şeyden önce Afgan halkının emperyalist işgale karşı direnişi meşru ve haklıdır. Afgan halkının emperyalist işgale karşı yürüttüğü bu savaş **haklı savaştır**.

Taliban önderliğindeki bu savaş emperyalist işgale son verebilir ama özgürlük ve demokrasiyi getiremez.

Afgan halkı işçi sınıfı önderliğinde mücadeleye girişmeden ve bu mücadeleyi de zaferle taçlandırmadan gerçek kurtuluşu ve özgürlüğü yaşayamayacaktır.

Ölümünün 25. yılında Yılmaz Güney Paris'te anıldı

Devrimci sanatçı, halkın yılmaz savaşçısı Yılmaz Güney, ezilen yoksul halkın bağrında varlığını tüm diriliği ile sürdürmektedir. Bunun nedeni O'nun yapıtlarında saklıdır. Öyle ki, Yılmaz Güney'in yapıtları halkın çelişkilerini yansıtmaktaydı. Halk çelişkilerini gördükçe, onların çözümünün adresini de arar duruma gelmekteydi. Dolayısıyla O'nun yapıtları aydınlanmanın hizmetindeydi.

Onu anmak ve onun fikirlerini kitlelere anlatmak amacıyla ölümünün 25. yılında Paris'te 20 Eylül'de 800'ü aşkın kitlenin katıldığı, ATİK Paris komitesi olarak bir anma gecesi gerçekleştirildi.

Bir aylık bir zaman dilimine sığdırılan anma gecesi çalışmasında kitle faaliyeti ayağı öne çıktı. Gerek gecenin çağrısını içeren afişler, gerekse de Yılmaz Güney'in anılmasının önemine vurgu yapan el ilanları yoğun bir şekilde kullanıldı.

Anma gecesi, Yılmaz Güney şahsında ölümsüzleşen devrimci sanatçılar başta olmak üzere, devrim sosyalizm ve komünizm mücadelesinde bedensel olarak aramızdan ayrılanlar için yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Program **Ozan Hıdır Çayan**'ın seslendirdiği türkülerle devam etti. Ozan Hıdır Çayan'ın sunduğu dinletinin ardından Paris ATİK Komitesi adına konuşma yapmak üzere bir komite üyesi sahneye davet edildi. Paris ATİK Komitesi üyesi Yılmaz Güney'in devrimci niteliğine vurgu yaparak, sergilediği duruş ve ürettiği yapıtlarıyla O'nu burjuvaziden ayıran kalın çizgile-

re değindi. Keza içinde bulunduğumuz ekonomik-politik sürece de değinen komite üyesi, Yılmaz Güney'i yaşatmanın örgütlü bir yaşam içinde bulunulmasından geçtiğine vurgu yaptı.

Konuşmanın ardından programın ilk bölümü, Türkiye'nin çeşitli yörelerini figürlerle kitleye sunan ve beğeni ile izlenen **Yıldız Halk Oyunları Ekibi** ile son buldu.

Programın ikinci bölümü Yılmaz Güney'in hayatı ve mücadelesini anlatan ve ATİK'in hazırlamış olduğu belgesel ile başladı. Ardından söz **Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu** (ATİK) temsilcisine bırakıldı. Yılmaz Güney'e günümüzde sahip çıkılmasının önemine değinen temsilci, ATİK olarak O'nu yaşatmanın gereklerini yerine getireceklerini ilan ettiklerini vurguladı. Program, Kürtçe ezgileriyle **Ozan Diyar**'ın sahne almasıyla sürdürüldü. Halayların da çekildiği bu bölümün ardından program aynı coşkunlukla kavga türkülerini seslendiren **Grup Haykırış** ile son buldu.

Gece boyunca "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**", "**Devrimci sanatçı Yılmaz Güney ölümsüzdür**", "**Birlik, mücadele, zafer, yaşasın ATİK-YDG-Yeni Kadın**", "**Yılmaz'ın katili patron-ağa devleti**", "**Kürdistan faşizme mezar olacak**", "**Kürt halkına özgürlük Halk Savaşıyla gelecek**"...vb.. sloganlar atıldı. **Ödak**, Yaşanacak Dünya gazetesi, **Fransa Halk Cephesi**, Fransa Demokratik Haklar Federasyonu, **Kızıl Bayrak**, ACTİT gibi kurum ve gazete temsilcilikleri geceye birer mesajla destek sundular.

Devrimci Sanatçı Yılmaz Güney Hamburg'da Anıldı

Yılmaz Güney, ölümünün 25. yılında Almanya'nın Hamburg kentinde coşkulu bir şekilde anıldı. Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATİF) tarafından düzenlenen etkinlik Hamburg Üniversitesinin audimax salonunda gerçekleşti. Anma etkinliğine sanatçılar; Grup Şiar, Atıla & İbo, Ferhat Tunç, Grup Cemre ve Mikail Aslan katıldılar.

Anma etkinliğin panel bölümüne ise yönetmenler Ahmet Soner ve Özcan Alper katılırken Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK) adına ise Hasan Çelik katıldı. Panelistler; Yılmaz Güneyin devrimci sanatçı kişiliği-

ne, sanatın siyasetle olan ilişkilerine, sürgün yıllarına, Türkiye'deki Kürt ulusal sorununa ve Kemalizm'e bakışına vurgu yaptılar. Sinema sanatçısı Nazmi Kırık da panelin sonunda söz hakkı olarak Yılmaz Güneyle ilgili anılarını katılımcılarla paylaştı.

Etkinliğe ADHF-, AGIF,- Anadolu Federasyonu,- Bir Kar,- Sol Parti – ve MLPD – Hamburg taraftarları anma etkinliğine katılarak destek sundular. MLPD Hamburg milletvekili aday Jochim Griesbaum etkinlikte yaptığı konuşmayla, 27 Eylül seçimlerinde göçmenlerin burjuva partilerine oy vermemesi gerektiğini vurgulayarak göçmen örgütleriyle oluşturulan birliğin önemine dikkat çekti.

Paris'te 9 Eylül 1984 tarihinde ölen devrimci sanatçı Yılmaz Güney için düzenlenen anma etkinliğine yönetmen Fatih Akın, bazı milletvekili adayları ve çok sayıda Yılmaz Güney ve sanat sever katıldı.

WASHINGTON ASKERİ İŞGALİNİ PERU'YA DOĞRU GENİŞLETİYOR

HEINZ DIETERICH

Uribe-Bush-Obama ve Unasur Quito'da hala Andino bölgesinin askeri olarak işgalinin pazarlığını yaparken, Washington Peru'nun askeri işgali noktasında adımlarını çoktan atmıştı bile. Peru Savunma Bakanı Rafael Rey'in sözleriyle bunu ifade ederse: "Kuzey Amerikalıların Peru'da uyuşturucu ticareti ile savaşa karşı mücadeledeki işbirliği çok olumludur ancak ne yazık ki şu an stratejik VRAE (Apurimac ve Ene nehirleri vadisi) bölgesinde uyuşturucu ticaretiyle içiçe geçmiş bulunan yıkıcılığa karşı savaşta Kuzey Amerika'nın yardımından sözlemiyoruz."

Bu devlet memurunun yerel bir radyoya söylediği bu sözler Plan Kolombiya'yı Peru'nun kalbine, Brezilya'nın Amazon bölgesinin çok yakınına ve Bolivya'nın sınırlarına kadar genişletmeyi içeren Washington-Alan Garcia projesini açığa çıkarmakta. Rafael Rey'e göre Washington'un Kolombiya'daki askeri üsleri bölge için bir tehdit ifade etmemektedir. ABD'nin askeri varlığını ve üslerini, 2012'deki Peru seçimleri öncesinde bu bölgede isyancı güçlere karşı büyük bir saldırı için istediğini belirtti.

Devletin Aydınlık Yol'a karşı savaşı boyunca VRAE vadisi Aydınlık Yolcular tarafından seçilmiş stratejik bir bölgeye dönüştü. Buna rağmen Polpotvari metotları daha sonra özsavunma devriyeleri örgütleyen koka üreticisi köylüler tarafından reddedildi. Devlet ya da başka kaynaklarca silahlandırılan bu köylüler Aydınlık Yolcuları yenilgiye uğrattılar. İsyancı güçlere karşı ABD müdahalesi ve Fujimori-Montesinos komutasındaki devlet terörü kampanyasıyla birlikte ülkenin diğer bölgelerinde de uygulanan bu metotla, bir süre sonra Aydınlık Yol'un büyük oranda çöküşü gerçekleştirildi.

Aydınlık Yol'un yenilgisiyle birlikte Apurimac ve Ene nehirleri vadisindeki silahlı, köylü savunma örgütleri gizli kaldılar fakat o zamandan itibaren politik statüleri değişti. Rey'in söylediği gibi dün hükümetin müttefiki idiler bugün devlet düşmanı ilan edildiler. Ve Lima'nın onlara sunduğu seçenek koka üretimini terketmeleri ve 80'lerden kendilerine kalan silahları teslim etmeleri ya da Plan Kolombiya usulünce imha edilmek oldu.

García-Washington projesinin çifte amacı vardır: a)Peru kitle hareketinin yükselişinin halkçı bir başkan adayını iktidara taşınamaması, bunun yerine oligark bir şahsın başkan olması için gereken baskıcı politik/askeri şartları yaratmak. b) Monroe'ci askeri yayılmacılığın Cono Sur'a (Arjantin, Şili, Uruguay, Paraguay bölgesi) gelmesini kolaylaştırmak.

Bu projenin yürütümü 2008'de, askeri açıdan Vizcatán bölgesini yeniden geri almak, politik açıdan Peru halkını, narkoteröristleri' bozguna uğratmak için bazı politik özgürlükleri daraltmak gerekli bahanesi ile psikolojik olarak hazırlama hedefinin güdüldüğü Excelencia 777 Operasyonlar Planı ile başladı. Bir MI-17 Rus helikopterinin Aydınlık Yolcular tarafından düşürülmesi bu kampanyada önemli bir katalizör oldu.

VRAE köylüleri için öldürücü bir ikilem söz konusu. Eğer koka üretimini bırakırlarsa geçim araçlarını kaybedecekler. Eğer hükümete askeri olarak karşı gelirlerse, Washington'un Fujimori-Montesinos aracılığıyla o dönemde uyguladığı ve tıpkı Kolombiya'da olduğu gibi şu an yüksek teknoloji ve ABD Güney Komandosunun daha büyük bir katılımı ile uygulanacak bir devlet terörü kampanyasına maruz kalacaklar.

Bu ikilem karşısında halkın kurtuluşu sadece politik olabilir. 2012 seçimlerinde halkçı ve Peru halkına karşı sorumlu bir aday iktidara taşıyabilecek büyük birleşik bir halk cephesine ihtiyaçları var. Derhal ilerici Latin Amerika devlet başkanlarından ve tabii ki sosyal hareketlerden ve Latin Amerika'nın eleştirel aydınlarından destek aramalı ki, bu Güney Amerika ülkesi devletin yeni doğacak yapılanmalarında nüfuzlarını kullanabilsinler.

Emperyalizm ve onun oligarşilerinin küresel gündeminde, Peru'nun kalbinde ortaya çıkacak gerici, kanlı, yeni bir savaşın korkunç tehlikeleri doğuyor. Bu yüzden Washington ve Lima'nın şeytani planı sadece küresel düzeyde durdurulabilir.

www.kaosenlared.net adlı sitedeki İspanyolcası'ndan Türkçe'ye Canan Ateş tarafından çevrilmiştir, 15 Eylül 2009, Caracas.

19.

Jugend Kultur & Kunst Festival Festivala Çand û Hunera Civanan Youth Culture & Art Festival Gençlik Kültür-Sanat Festivali

Yeni Demokratik Gençlik olarak bu yıl 19. Gençlik Kültür-Sanat Festivali'ni gerçekleştireceğiz. 19 yıl boyunca ezilen halkların özgürlük ve demokrasi mücadelesinde önemli bir rol aldık. Özgürlük ve demokrasi mücadelesi, toplumsal gerçeklikler doğrultusunda farklı biçimlerde yürütülür. Kültür-Sanat' ta bu mücadelede bir mevzi olarak dün olduğu gibi bugünde önemini hala korumaktadır.

isteyenler saçmalıkların gerçekleri zaptetme naralarıyla başlattığı "post-modern haçlı seferi"nin bayraktarlığını yapanlardır.

Birkaç yıl önce bir televizyon proğramında şöyle diyordu Sinan Çetin: **"Sosyalizm Yılmaz Güney'in hayatını çalmıştır. Yılmaz Güney eğer sosyalist fikirlerle değil de sanatıyla uğraşsaydı cezaevine girmeyecekti ve sinemalardaki o büyük başarılarını daha**

verimli bir şekilde devam ettirecekti."

i ş t e
Yılmaz Güney'e yönelik tam da sistemin istediği bir karartma çabası. Öncelikle şunu söyleyelim ki; Yılmaz Güney'in

en başarılı yapıtları; (Yol, Arkadaş, Duvan, Sürü vb.) onun fikirlerini sanatına en verimli şekilde yansımasıyla oluşturmuştur. Yılmaz Güney, her şeyden önce bir devrimcidir. O yaşama devrim cephesinden baktığı için sembolleşmiştir ve egemenlerin tüm saldırılarına rağmen sanatında büyük başarılarla imza atarak halkların bilincinde ölümsüzleşmiştir.

Bu saldırılara en çok alet olan ve en büyük etkiyi yaratan araçlardan biri hiç şüphesiz medya ve onun çeşitli dallarıdır. Popülist akımlarla ve yozlaşmalarla birlikte bu etkiler hızla kültür ve sanat cephesinde aktarmaktadır. Sanatın artistik ve bağımsız değerlerini yok ederek popülist bir anlayışla halkın bu arenalarda ifade hakları da daraltılmaktadır. Sinemada hala var olan sansür ögesi gibi araçlarla sanat yoluyla ifade şekli kısıtlanmakta ve yok edilmeye çalışılmaktadır. Kültür ve sanat, insanların kendilerini en iyi ifade edebileceği bir platformdur ve bu platformda kendimizi ifade hakkımız olmalıdır. Fakat bu da diğer temel haklarımız gibi saldırıya maruz kalmakta, yok edilmektedir.

Kültür sanat, bu popülist yaklaşım-

la ticaret aracı olmamalı ve ürünleri kamusal zenginlik olarak tüm topluma sunulmalıdır. Ancak bu şekilde gerçek anlamda sanat adına bir şeyler üretebilir ve bunları ifade özgürlüğümüz adına kullanabiliriz. Gençliğin kültür ve sanata bakış açısı ve yaklaşımı büyük önem teşkil etmektedir, keza yapılacak olan kültür ve sanat festivalimiz aynı derecede önem taşımaktadır. Kültür ve sanat, üst yapı özelliği ile toplumsal şekillenişte önemli rol oynamaktadır. Dolayısıyla, Avrupa gibi kapitalist-emperyalist üretim tarzının hâkim olduğu bir coğrafyada, alternatif kültür-sanat anlayışını diri tutmak için, Yeni Demokratik Gençlik Kültür Sanat Festivali önemli bir mevzidir.

'Devrimci sanat, toplumun gelişen güçlerinin sanatı olduğu gibi bu güçlerin gelişmesini ve mücadelesini sergilerken, aynı zamanda yol gösterici olmalıdır', diyor Yılmaz Güney'i bu yıl daha kapsamlı bir şekilde festival olarak ele aldığımız ve organize ettiğimiz etkinlikler çerçevesinde; onu salonlara sığdırmak, ya da birtakım küçük burjuva 'aydın', 'sanatçı' vb.lerinin yaptığı gibi sadece sanatını ön plana çıkarmak değil amacımız. Güney' in sanatı bizler için önemliken, esas yakalanması gereken

bulduğumuz dönem itibarıyla sinema sanatının kitleler üzerindeki etkisini bilince çıkararak Güney, bunu tam bir devrimci silaha dönüştürmesini de harikalara imza atarak başardı.

Festivalimizi devrimci sinema sanatının büyük ustası Yılmaz Güney'e adanarak, O'nu 25. ölüm yıldönümünde bir kez daha saygıyla anıyor, demokrasi mücadelemizi daha da ileriye taşımak için sizleri Festivalimize katılmaya çağırıyoruz!

FESTİVALDE DİKKATE ALINMASI GEREKEN KURALLAR

Değerli Arkadaşlar,

Festivalimizin daha sağlıklı geçebilmesi için, bütün katılımcıların aşağıdaki genel kuralları dikkate alması önemlidir.

1. Festivale **son** başvuru tarihi **27 Kasım 2009'dur**. Bu tarihten sonraki başvurular kesinlikle işleme konulmayacaktır. Kontenjana girmiş yarışmacıların festivalin başlama saatinden sonra gelmesi halinde, yarışmaya alınma garantisi yoktur.

2. İlk başvurular festival kontenjanını belirleyecektir. Festival kontenjanına dâhil olan yarışmacılar tarafımızdan bilgilendirileceklerdir. Yarışmaya katılım hakkı kazananlar ayrıca son beş gün YDG İnternet sayfasında da yayınlanacaklar.

3. Katılımcılar gençlik ve çocuklar olarak ayrı değerlendirilecektir. **Gençlik: 14-27 yaş grubu, Çocuklar ise 10-13 yaş grubu** olarak değerlendirilecektir.

4. Çocuklara birincilik, ikincilik değerlendirmesinden çok, her dalda bir çocuk katılımcıya jüri tarafından ödül verilecektir.

5. Genel yarışma kurallarına ve aşağıdaki değişik dallara özgü kurallara uymayan yarışmacılar **yarışma dışında bırakılacaklardır**.

Katılım Daları ve Jüri Üyeleri:	
Tiyatro/Film	Şiir /Öykü
Şenay Nisan	İbrahim Eroğlu
Telat Cengiz	Haydar Eroğlu
Güney Brusk	
Müzik	Halk Oyunları
Özer Cihan	Cihan Seryol
Hasan Sağlam	Tamer Bek
Umut Akar	Kemal Turan
Özden Özoglu	
Mehmet Özcan	
	KONUK SANATÇILAR:
	▪ Grup Şiar
	▪ Dezz Deniz

halka, bu sanata yön veren siyasal hattır, sınıfsal bakış açısıdır.

Yılmaz Güney devrimci sanat için, özelde de sinema sanatı için eşsiz bir kaynak olmuştur. Sanatın değiştirici, ilerletici rolünü kavrayan, özellikle de

Müzik Dalı:

1. Müzik Grupları

Grubun tüm elemanları eserlerini seslendirebileceği gibi, bir solistle de olabilir. Grupta değişik enstrümanların kullanılmasına ve çok sesliliğe önem verilmelidir. Sunulacak olan eserlerin kendilerine ait olmasına oldukça önem verilmelidir. Ya da tanınmış bir eserin yorumu kitleye şimdiye kadar yansıtıldığı şekliyle ziyade, özel bir çalışmanın ürünü olarak ve farklı nitelikte olmalıdır.

Gruplar bir eser söyleme hakkına sahiptir. **Kontenjan: Gençlik 5, Çocuk 2**

2. Solist Dalı

Yarışmacının bir çalgı aletini kullanıyor olması önemlidir. Eseri kendi

söylemeli ayrıca arka fonda çok ses kullanabilir. Bu dalda da sunulacak olan eserlerin kendilerine ait olmasına oldukça önem verilmelidir, ya da tanınmış bir eserin yorumu şimdiye kadar yansıtıldığı şekliyle ziyade, özel bir çalışmanın ürünü olarak değişik yorum ve farklı nitelikte olmalıdır.

Solistler bir eser söyleme hakkına sahiptir. **Kontenjan: Gençlik 12, Çocuk 3**

Halk Oyunları Dalı:

Bir halk oyunu ekibi en az 6 kişiden oluşmalıdır. Oyunlar karışık yörelerden (potpori) olabileceği gibi, tek bir yörenin de olabilir. Her ekibin oynadığı yöreye özgü folklor elbisesi'nin olması zorunludur.

Halk oyunlarına tanınan süre 15 dakikadır. **Kontenjan: Gençlik 6, Çocuk 2**

Tiyatro Dalı:

Bu daldaki yarışma bir tiyatro oyunu olabileceği gibi, pandomin ve skeç de olabilir. Oyunların güncel olmasına dikkat edilmelidir. Oynanan oyun, tiyatro grubunun kendi eseri olabileceği gibi, başkasına ait bir senaryoda olabilir. Tiyatro grubunun gerekli teknik malzemelerini birlikte getirmeleri gerekmektedir.

Tiyatro dalı için tanınan süre 20 dakikadır. **Kontenjan: Gençlik 5, Çocuk 2**

Şiir Dalı:

Şiir dalında eser, yarışmacıya ait olmalıdır. Şiirlerin toplumsal sorunları işlemesine önem verilmelidir. Şiir dalında katılan yarışmacı bir tane şiirle

katılabilir. Başvuruyla birlikte şiirlerin bir nüshası dijital bir şekilde bize ulaştırılmalıdır.

Kontenjan: Gençlik 10, Çocuk 5

Kısa Öykü Dalı:

Öykü yarışmacıya ait olmalıdır ve konusu serbest seçilebilir ancak toplumsal sorunları işlemesine önem verilmelidir. Öykünün hiçbir yerde ödül almamış veya kataba girmemiş olması gerekmektedir. Öykü en fazla 1000 (bin) kelimedenden oluşmalıdır. Yarışmaya sunulacak olan

öykünün bir nüshası dijital bir şekilde bize ulaştırılmalıdır.

Dereceye giren öyküler sahipleri tarafından sunulacaktır. **Kontenjan: Gençlik 15, Çocuk 5**

Kısa Film Dalı:

Yarışmaya katılacak filmlerin hiçbir yerde ödül almamış olması gerekmektedir. Yarışmaya katılacak filmler, tercih edilen herhangi bir formatta üretilebilir. Ancak, filmler CD veya DVD formatında katılım formlarıyla gönderilmelidir. Yarışmaya katılacak kısa filmlerde tür sınırlaması yoktur. Yarışmaya katılacak filmlerin süresi (jenerik dahil) 8 dakika ile sınırlıdır. Yarışmaya katılacak filmler bir ekip tarafından yapılmış olsalar da, başvuru filmin yönetmeni tarafından yapılmalıdır. Yarışmaya katılacak filmin DVD/CD'si posta yoluyla **taahhütlü** olarak gönderilmelidir.

Katılımcılar birden çok filmle yarışmaya katılabilirler. **Kontenjan: 10**

Başvurularınızı lütfen web-sitesi üzerinden yapın.

www.ydg-online.org

Son başvuru tarihi 27 Kasım 2009!

.09 11:00h

Titus-Forum / Nordwestzentrum

Walter-Mölllerplatz 2, 60388 Frankfurt am Main

Festival noktasında geniş bilgi edinmek ve yarışmaya katılmak istiyorsanız, bize telefon ya da internet üzerinden ulaşabilirsiniz.

Hollanda'da Öğrenci Hakları Kısıtlanıyor

Hollanda'da özellikle son birkaç yıldır eğitim sektöründe ciddi kısıtlamalar gerçekleştirilmekte. Ekonomik krizle birlikte devletin bankalara yaptığı 'kapital enjeksiyonu'nun' faturası gün geçtikçe halktan daha fazla çıkarılmakta. İşsizlerin sayısı artmakta, sosyal haklar gasp edilmekte ve daha hangi alanlarda kısıtlamalar yapılacağı konusu tartışılmakta. Bu uygulamalardan en çok etkilenenler özellikle göçmen emekçileri olurken, son dönemde öğrenci gençlik de fazlasıyla nasibini almaktadır.

İlk önce kolej parasına ve devamla master eğitimine ciddi oranda zamlar yapıldı.

Hollanda'da her yıl eylül ayının üçüncü salı gününde devletin gelecek yıl için hazırladığı devlet politikaları, kraliçe tarafından okunarak, sunuluyor. 'Prinsjesdag' (Prensesler Günü) olarak adlandırılan bu günde aynı zamanda devletin planladığı mali program açıklanıyor. Bu açıklamalar henüz gerçekleşmemişken, devletin yürüttüğü birçok tartışma ve medya ya sızan haberlerde de ortaya çıkan önemli nokta, krizin getirdiği birçok sorunları, halkın haklarını gasp ederek giderme çabasıdır. Bunlar resmi olarak 15 Eylül tarihinde açıklanacak, fakat emeklilik, sağlık ve eğitimde ki kısıtlamalar bugünden bilindiğinden halkın tepkisini çekmeye başlamıştır.

renci gençlik için eğitim almayı zorlaştırmakta ve eğitimin kalitesini düşürmektedir. Devlet üniversitelere değil, araştırma kurumlarına maddi destek sunmaktadır. Eğitimcilerin ders verme koşulları git gide ağırlaşmaktadır.

Tüm bunların yanı sıra, bu yıl beklenmedik bir şekilde artan öğrenci kayıtları da öğrenci gençlik için ayrı sıkıntılar yaratmaktadır. Yer kalmadığı için kolejlere giremeyen öğrenciler, konut bulma sorununu bugün daha ciddi boyutlarda yaşamaktadır. Yeni uygulamalar ve kısıtlamalarla birlikte öğrenciler daha fazla borç almakta ve bu durum maddi sıkıntılara boğulmalarını beraberinde getirmektedir.

Hollanda'da eğitim şartları hızla gilerken, buna karşı tepkide his edilir boyutta artıyor. Öğrenci gençlik içinde ki zayıf örgütlenme, bugün istenilen şekilde olmasa dahi, küçük adımlarla ilerleme göstermektedir. Öğrencilerin harekete geçtiği sıkça Hollanda medyasına sıkça yansımaktadır.

Bizler de Hollanda YDG olarak öğrenci gençlik üzerinde ki kısıtlamalar ve krizin bedelini emekçilere ödetmeye çalışan anlayışlar ve uygulamalara karşı tavrımızı göstermekteyiz. İçerisinde bizimde yer aldığımız, ilerici öğrenci kurumlarından oluşan 'Akademik Aksiyon Ağı (AAN) bileşeni olarak bu kısıtlamalara karşı üniversitelerde

Özellikle öğrenci sendikası bu konuda tepkisini ciddi bir şekilde dile getirmiştir. 2011 yılında eğitim sektöründe 1,8 milyar euro kısıtlanacak ve bunu bu yıldan itibaren başlayarak 2012 yılında kadar arttırarak gerçekleştirecekler. Öğrencilere verilen eğitim yardımı her yıl enflasyondan kaynaklı arttırılırken, 2011 ve 2012 yıllarında bu dondurulacaktır. Geçtiğimiz dönem alınan kararlardan biri ise, master yapmak isteyen öğrencilerin daha fazla ödeme yapmaları gerektiğidir. Bu ard arda alınan kararlar, öğ-

eylemlikleri arttırma kararı alınmıştır. Yeni döneme başlarken, öğrenci sendikasının da organizesinde bulunduğu, 22 Eylül tarihinde Den Haag şehrinde sokak eylemliklerinin ilkini gerçekleştireceğiz. Süreç içerisinde hak gasplarına karşı güçlü bir hareketliliği ve karşı koyuşu hedeflerken, bunu ortak çalışmalarla ele almamız gerektiği kaçınılmazdır. Haklara yapılan saldırıları, kasım ayındaki uluslararası öğrenci eylem haftasında yoğun bir şekilde teşhir etmek acil planlarımız arasındadır.

Arbeiterkammer'ın (İşçi odaları) kısa tarihi ve KOMintern'in oluşum süreci !

17 Ekim devrimi süreci sonrası Avrupa'da, özellikle de batı Avrupa'da işçi sınıfı hareketlerinin gelişmesi, sosyalizmden etkilenerek verilen bir mücadelenin sonucu olarak, Arbeiterkammer (AK) yani İşçi odaları, 26 Şubat 1920'de işçilerin sosyal, ekonomik, mesleki, kültürel ve eğitim haklarının savunulup ve geliştirilmesi için kurulmuştur. Kurumsal mücadelesini 1934 yılına kadar yürüten AK, Alman-Avusturya faşizminin baskıları sonucu 1934'ten 1938'e kadar sadece büro düzeyinde çalışmalar yürütür, 1938'de ise kapatılır. II. Emperyalist paylaşım savaşından sonra 1945'te yeniden faaliyete geçerek devam etmektedir.

AK'ya kimler üyelerdir? Çalışanlar, işsizler, meslek eğitimi alan gençler, doğum izninde bulunan kadınlar, kısacası Memur ve Tarım alanında çalışanlar hariç herkes doğal olarak AK üyeleridir. Aktif olarak çalışan herkes AK payı olarak kendi brüt maaşının yüzde 0,5'i sosyal sigorta kesintisi içinde kesilerek AK ulaştırılıyor ve bu kesintiden çalışanların haberi olmuyor. AK bugün 2,7 milyon üyesine sosyal ve çalışma hakları ve yasaları hakkında hizmet ve enformasyon ver(miy)en çok güçlü bir politik aygıttır.

AK, ÖGB, iş verenler odası, tarım işçileri odasının yanı sıra, iş veren ve işçi kurumları (Sozialpartnerschaft) ile yakın çalışmaktadır.

A K , işçilerin sosyal,

ekonomik, mesleki, kültürel ve eğitim haklarının savunup ve geliştirmesinin ötesinde, değişik konularda da objektif araştırmalar yapan, tüketici haklarını savunan, ülkede mevcut her gelişmeye tavır veya öneri sunan, çıkartılacak her yeni bir yasadada taraf veya muhalif olabilen önemli bir kurumdur.

Neden KOMintern?

ATİGF, geçmişte günümüze Avusturya'da gelişen bütün sosyal ve siyasal gelişmelere gücü oranında tavır takınan, öneri sunan ve her zaman sistemin karşısında duruşunu belirleyen ve daima alternatif olabilmenin mücadelesini veren bir kurumdur. Bugüne kadar değişik bölgelerde değişik kurum ve fraksiyonlarla birlikte çalışmış olsada, hem kendisi bu çalışmaya angaje olamamış hem de bu çalışmanın önemini bilincinde olsada dışımızdaki kurumlarla bir kolektifi yakalayamamıştı.

Ancak son bir yıl içerisinde olan gelişmeler aslında, yıllar boyu verilen çabaların bir sonucu ve toplamı olarak değerlendirilmelidir. Bundan tam bir yıl önce hükümet tarafından alınan erken seçim kararı, ve federasyonumuzun değerlendirme ve yönelimi Avusturya'da bir ilki gerçekleştirmiştir. Hem Avusturyalı dost ve alternatif düşünen kesimlere devrimci mücadelede ısrarlı olunmasını, hem mevcut farklılıklarımıza rahmen birlikte çalışmanın önemini, hemde solun-sosyalizmin bugün her günden daha fazla savunulmasını kavratmıştır. Bu çaba ve duruşun ilk adımını LİNKE (Sol) olarak genel seçimlere katılarak atmıştır.

İşte yukarıda kısaca anlatılan, verilen mücadelelerin bir sonucu ve güveni olarak AK seçimlerinde, başka fraksiyonları desteklemek yerine, bizimle aynı paralelde düşünen Kommunistische Initiative (KI) ile birlikte sınıf sendikacılığını esas alan yeni bir oluşumun ihtiyaç olduğundan yola çıkarak bu adımı attık.

ilk olarak, bu oluşuma kimler katabiliriz? diye düşündük ve Türkiyeli kurumlara böyle bir düşüncemizin olduğunu, bu konuda bizimle çalışmak isteyen bütün demokratik ve ilerici kurumlarla çalışabileceğimizi söyledik.

Toplantımız, KI'nin lokalinde gerçekleşti. Bu toplantıda genel işleyiş, isim ve adaylar listesi sıralaması tartışıldı. KI'den Otto gönüllü olarak 1. sıradan girmek istediğini belirtti ve karşı çıkan olmadı. 2. sıradan ATİGF aday olmak istediğini belirtti. Biz ATİGF olarak, oluşacak isim içerisinde Komünist ve en-

AK

ternasyonal kelimelerinin bulunmasının hem sınıf bakışı hem de enternasyonal dayanışma açısından önemli bulduğumuzu açıkladık. KI'den arkadaşların da desteklediği ve onlarındaki işine gelen bu düşünce kabul görerek netleşti. İsmi kısaltılmışıda KOMintern olarak netleşti.

Toplamda 300 imza yerine 500 imza ile AK seçimlerine girme başvurusu yapıldı. Bu arada toplam üç tane program tartışma toplantısı yaparak sonuçlandırdık. ATİGF lokalinde KOMintern tanıtım toplantısı ve eğlencesi yaparak, aday ve programımızı tanıttık.

Basına haber vererek bir basın toplantısı yaptık. Basın toplantısına ORF ve bir gazete geldi ve bizim adayımızla bir röportaj yapıldı. Seçim kampanyası boyunca toplam elli bin tane el ilanı, ikibin afiş ve yirmi bin adet broşür dağıtılarak faaliyet yürütüldü. Kampanya sürecinde toplam 26 tane miting, yürüyüş ve standda yer alındı ve bildiriler dağıtıldı. Sabah işe gidiş ve işten dönüş saatlerinde, metro istasyonlarında, pazar ve düğünlerde el ilanları dağıtıldı. ATİGF olarak en önemli eksikliğimizin, hem bilgi eksikliğimiz, hem de üye ve kitlemizi bu sürece katamayışımız olarak görülmelidir.

Bilgi eksikliğimiz, oyların nasıl ve nerede, kimin kullanacağı ve nasıl kullanacağı konusunda ön çalışmamızın olmaması ve her zaman olduğu gibi işleri son dakkika golü ile sonuçlandırmaktır. Kapasite sorunu ise; bu bizim kendimize, idolojik bilgi ve sınıfa bağlılığımızla alakalıdır. Kendi bilgi ve birikimine güvenmeyenler ya da bu durumu içselleştirmeyenlerden fazla bir şey beklemek yan-

lıştır. Çünkü bütün kongrelerimizde, özel gündemli toplantılarımızda açıklamamıza rağmen; biz iki aylık süre zarfında kapasitemizin ancak %10 nu harekete geçirebildik. Bu eksiklik mutlaka giderilmelidir.

Ancak şunu gönül rahatlığıyla söyleyebiliriz ki ya da seçim sonuçları bize gösterdi ki; eğer biz kendi kapasitemizi tam anlamıyla harekete geçirmiş olsaydık, bugün birden fazla adayımız orada olabilirdi.

Sonuç olarak: bütün eksiklik ve yetmezliklerimize rağmen, ATİGF'in Viyana'da ki bu açılımı hem bütün Avusturya'da hem de önümüzdeki yıllarda Avrupa'nın bir çok ülkesinde model oluşturacak bir çalışmadır. Bugün Viyana'da aldığımız toplam 1940 oy azımsanacak bir oy değildir ve en önemlisi de bu oyların yarısından fazlasını iş yerlerinde kurulan sandıklardan gelen oyların olması hadada anlamlıdır.

KOMintern 1. Toplantısını gerçekleştirdi.

Kapitalist sistem krizinin devam ettiği, işten çıkartılmaların, hak gasplarının sürdürüldüğü, kapı önünde bekleyen milyonlarca işsiz emekçinin, çalışan sınıf kardeşleri üzerinde baskı aracı olarak kullanıldığı, sömürde sınırlı tanımadığı ve hatta kapitalist sistem krizinin yeni fırsatlara dönüştürülmeye çalışıldığı bir ortamda, enternasyonal dayanışma ve sınıf sendikacılığının önemi ve aciliyeti gittikçe önem kazanmaktadır.

İşte bunun bir sonucu ve alternatifi olarak oluşan KOMintern, kurumsal ve yapısal çalışmalarını başlatmak için ilk adımını atarak, mücadele hayatına başladı.

Gündemlerimiz:

Seçim sonuçlarının değerlendirilmesi, AK içerisinde çalışma yöntemimiz, AK başkanlığına aday gösterme durumu Vereceğimiz önergeler,

Secim sonuçları değerlendirmesi: Yeni olmamızdan ve bilgi yetersizliğinden kaynaklanan sıkıntıların yanı sıra, kolektif ve uyumlu çalışan bir organizasyon olduğu, bize yöneltilen olumlu eleştirilerin doğru bir yolda olduğumuzu, her şeyden önce kazanılan vekillik çok değerli olduğunu belirtebiliriz.

AK içinde çalışma yöntemimiz: AK içerisinde bir yandan sosyal demokratları, diğer yandan Türkiyeli ve FPÖ'lü faşistleri hedef almak olacak.

AK başkanlığına aday sorunu: Amacımız %70 oy oranıyla temsil edilen Sosyal demokratlara; "daha ne kadar oy almalısınız ki burada bir şeyler değiştirilsin?" diyerek, karşı bir aday göstermek istiyoruz.

AK 1. Kurultay'na vereceğimiz önergeler:

AK bu kurultayda, FPÖ'nün adayı ve parlamento III. Başkanı olan Martin Graf'ı görevden almasını parlamentoda talep ediyor, AK, Dünya ve Türkiye'de sendikalara, sendikalaşmaya karşı başlatılan saldırı ve tutuklamaları kınadığını ve hükümetten buna yönelik tavır almasını talep ediyor.

KOMinternin sorumluluk ve görevlerini layığıyla yerine getireceğini ve daha ileri mevziler hedeflediğini, bu çalışmanın tüm Demokrat-Devrimci çevrelere mal edileceğini, bu anlamıyla ittifak ve birlikte iş yapma politikalarının ve kültürünün gelişmesi için katkımızı esirgemeyeceğimizi şimdiden bildiririz.

AVUSTURYA'DA SON GELİŞMELER

Avusturya'da yapılan Parlamento ve Avrupa Birliği seçimlerinde ırkçı ve faşist partilerin oylarını artırarak seçimlerden başarılı çıktılar. Tabii ki bunun derinlikli bir analizi yapılmalıdır. İrkçılığın bugün Avrupa ve Avusturya'da ki gelişimini Emperyalist Ekonomi politisinin bir sonucu olduğunu görmezden gelemez. Tarihte buna benzer birçok tarihi kesit bize birçok gelişimi daha net anlamamızı ve kavramamızı sağlar. Bugün ırkçı ve faşist partiler oy oranlarını % 34'lere çıkarmaları şaşılacak bir durum değil. İrkçi politikaların burjuvazinin sürekli yedekte tuttuğu ve ihtiyaç duyduğunda uygulandığı politikalar olduğunu görmemiz gerekiyor. Günümüzde Emperyalist kriz sonrası saldırıların daha da arttığı ve sömürünün derinleştirildiği bir süreçte en fazla göçmenlerin bu politikalarından nasibini aldığını söylemek zor değil. İşsizliğin gittikçe artış gösterdiği ve her gün yeni yeni iş yerlerinin kapandığını ya da başka tekeller tarafından yutulduğunu görebiliyoruz. Bu sadece göçmenler açısından değil, aynı zamanda yerli işçi sınıfının da bu politikalarda derin etkilendiğini söyleyebiliriz. Bununla birlikte tüm bu emperyalist politikalara karşı cılızda olsa yeni tepkiler oluşmaya başladı ve bunlar yeterli değil.

Demokratik ve Devrimci güçlerin, sendikaların bu süreci henüz yeterince karşılayamadıklarını ve etkili politikalar geliştiremediklerini açıkça belirtmek gerekiyor. Emperyalist politikalara karşı koyuş istenilen düzeyde olmadığına bu kulvarlarda faşist ve ırkçıların sızması ve krizin sonuçlarını kendi lehlerine kullanmaları hiçte zor değil. Oluşan tepkileri kendi çepçevrelerinde toplayarak ezilenleri ve işçileri yanlış yönlendirerek güçlenmekte, bu süreçlerde daha rahat taban bulan ırkçı ve faşistler kendilerini kurtarıcı göstermeleri, ulusal geri politikaları savunmaları, göçmenlerin tüm bu politikaların sebebi olduğunun propagandasını yapmaları bunların gelişimini hızlandırmıştır. Bu gelişim özelde seçim süreçlerinde elde ettikleri Devlet olanaklarıyla da daha da pervasızca kullanılmaktadır. Aldıkları Milyonlarca avroluk seçim yardımlarını göçmenlere yönelik ırkçı ve faşist politikaların ekonomik temelini oluşturmaktadır. Tüm bu imkânlarla kitlelere daha kolay ulaşabilmekte ve etkilemektedirler. Bu anlamıyla da Demokrat ve Devrimcilerin yerli halklarla buluşması ve işçi sınıfı mücadelesine katılmaları zorunluluk arz etmektedir. Bu en genel anlamıyla da bir zorunluluk olarak önümüzde çözülmesi gereken bir sorun olarak da durmaktadır.

ATİGF olarak bu süreci uzun ve sabırlı bir çalışmayla ele alacağımızı ve derinlikli analizler sonucu yeni politik hedeflerle çalışmalar gerçekleştireceğiz. Buna yönelik çalışmaları gündemlerimize almış bulunuyoruz. Önümüzdeki süreci krize ve ırkçılığa karşı gündemlerimizle karşılayacağız. Özellikle kitlelerimizi bu yönlü bir yönelime sokarak genelde yerli işçiler ve sendikalar, çeşitli kurumlarla bu sürece yanıt olacağımızı söyleyebiliriz.

İSTANBUL'DA SEL BASKINI

Ahmet Ali

Türkiye'de felaketler bitmek bilmiyor. Felaket pazar gibi.. Ne tür felaket ararsan bulunur... Doğal afetler, aile faciaları, töre cinayetleri, asker-polis cinayetleri, trafik kazaları, iş kazaları vs....

Bilgiden yoksun, eleştiriye kapalı, onbinlerce öğrencinin ÖSS'de sıfır puan çektiği bir toplum maalesef. Para bilgiden, saygıdan, eğitimden önce geliyor. Toplumun bir çok değeri ranta dönüştürülmüş. Yapılan işlerde bilgi, sağlık, kalite değil, çıkar arıyor. Böyle olunca da felaketlerden yakamızı kurtaramıyoruz. İktidar sahipleri bu felaketlerden zarar görmediği gibi yaşanan acılardan bile rant sağlamaya çalışıyorlar.

Başbakan yapılan işlerde, bilim insanların ya da uzman kişilerin görüşlerini almak yerine, „Allah'a şükür bir şey olmaz“ mantığıyla hareket ediyor. Sonuç felaket. Birkaç örnek verip geçelim. Hızlı tren

uygulanmasına geçilirken yeterli deneme sürüşleri yapmadılar ve mühendislerin uyarılarını dikkate almadılar. Sonuç felaket: 34 ölü (22 Temmuz 2004). Tuzla tersanelerinde kobay olarak kullanılan işçiler ve trajik ölümleri. Hawaii fişek deposunda ki patlama ve 17 kişinin ölmesi (31 Ocak 2008). Konya'nın Taşkent ilçesinde ki kuran kursu binasının çökmesi ve 16 çocuğun ölümlerinin yaralanması. (1 Ağustos 2008) Bu felaketlerin çoğu devletin ihmali yüzünden...

Konumuz İstanbul sel baskını olduğu için bu sel baskınlarının nedenlerini-niçinlerini irdeleyelim. Başbakanın ve İstanbul Büyükşehir Belediye başkanının dediği gibi suçlu buralara ev yapanlar mı yoksa yönetici sınıflar mı?

Türkiye küresel ısınma nedeniyle adım adım kuraklaşıyor. Göller yok olmak üzere. Akarsular bir bir kuruyor.

Doğal Hayatı Koruma Vakfı-Türkiye (W.W.F-Türkiye) su kaynakları program müdürü Buket Bahar Divrak, Türkiye'de ki toplam 2,5 milyon hektarlık sulak alanın 1 milyon 300 bin hektarının son 40 yılda kaybedildiğini söylüyor. Kaybedilen alanın Van gölünün 3 katı büyüklüğünde olduğunu ve bu alanların, kurutma, doldurma ve su rejimine yapılan müdahaleler sonucunda ekolojik özelliklerini yitirdiklerini belirtiyor.

16 Mayıs 2005'te doğa uzmanı Turan Taşçı bir rapor hazırlıyor ve devlet organlarına sunuyor. Rapor'un başlığı: SEL FELAKETİ. Özetle Taşçı şunları söylüyor: „12 Ağustos 1999 depreminde marmara denizinde çatlak meydana geldi. Ayrıca dipte bir krater oluştu (Gölcük önlerinde). Bu çatlak ve kraterden yer kabuğu içine, magmaya ulaşacak kadar, su sızmakta. Yeraltı yollarıyla kaynama derecesine ulaşınca buharlaşan su her tarafa yayılmakta. Sonuçta yağmur bulutlarına dönüşüp, dengesiz yağış bırakacaktır. Bu da büyük sel felaketlerine neden olacaktır. Mevsimine göre, aşırı yağmur veya yoğun kar olarak yeryüzüne inecektir. Bir an önce gerekli tedbirlerin alınmasında fayda vardır.“

Görüldüğü gibi uzman insanlar küresel ısınmadan, doğal kaynakların yok edilmesinden ve bunların neticesinde neler olabileceğinden söz etse de devlet organları bunları dikkate almıyor. Yapılan uyarılara önem vermiyor, tedbir almıyor. Sel baskını sonucunda, suçluyu dere yataklarına ev yapanlar olarak gösteriyor ve ilk fırsatta hepsini yıkacağını söylüyor belediye başkanı. O evlerin hepside ruhsatlı. Ruhsatı da belediye veriyor. Bu felaketten dolayı insanların acılarını paylaşıp onların daha sağlıklı yerlerde ika-

met etmelerini söyleyeceğine fırsattan istifade ederek dere yataklarında ki evlerin hepsini yıkacağını söylüyor. Yıllardır yıktıkları evler yetmezmiş gibi...

Bu tür olaylara karşı dünyanın bir çok ülkesi tedbir alıyor. Bir çok ülkede büyük kasırgalar onlarca insanın ölümüne neden olurken, bizde bir sel baskını bile onlarca insanımızı öldürüyor. Mesela Gustav ve Ike kasırgalarına bakalım. 2008 yılında bu iki kasırga büyük yıkımlara yol açtı. Karayipilerin en büyük adası olan Küba kasırgalarla yüzyüze kalan ülkelerden biri. Gustav kasırgası Haiti'de 77; Dominik Cumhuriyeti'nde 8; Jamaika'da 15; ABD'de 53 kişinin ölümüne neden oldu. Küba'da insan kaybı yaşanmadı. Küba'nın sosyalizmden etkilenmesi ve insana verdiği değer can

kaybını azaltıyor. Daha sonra gelen Ike kasırgası Haiti'de 74; Dominik Cumhuriyeti'nde 2; ABD'de 112 ölü 34 kayıp, Küba'da ise sadece 7 kişinin ölümüne neden oldu.

İzahı mümkün olmayan felaketlerle karşı karşıya kalındığını söyleyen başbakana diyeceğimiz şu: bunların hepsinin izahı var; o da bilimde. Dinin uyuşturduğu beyinlerinizle ülke yönetirseniz daha çok felaket yaşayacak insanlarımız...

İnsanlarımıza da Nazım sesleniyor: „..ve açsak, yorgunsak, al kan içindeyse eğer ve hala şarabımızı vermek için üzüm gibi eziliyorsak kabahat senin..“-demeğe de dilim varmıyor ama- kabahatın çoğu senin canım kardeşim.

21. ATİK-GENÇLİK TATİL KAMPI'NDAN İZLENİMLER

19. ATİK Genel Konseyi'nin kararı doğrultusunda İspanya'da yapılması planlanan yirmibirinci ATİK-Gençlik tatil kampı, bu ülkede kamp yeri bulunmamasından dolayı İtalya'ya aktarıldı. Yapılan araştırmalar sonucunda İtalya'nın Maretea şehrinde kamp yerinin ayarlanmasından sonra kamp için ön hazırlıklar başlatıldı. 20. ATİK Genel Konseyi içinde oluşturulan kamp komitesi görev bölümü yaparak başlattığı hazırlıklar tamamlandıktan sonra, sekiz kişilik ekip ile kamp başlamadan birkaç gün önce kamp yerine varmak için yola çıktı. Yaklaşık olarak otuz saat süren yolculuktan sonra kamp yerine ulaşan ekip, akşama kadar kamyonun gelmesini beklerken yolculuk yorgunluğunu gidermeye çalıştı. Kamyonun gelmesinden sonra tüm materyaller indirilerek kamp kurulmaya başlandı, iki gün süren çalışmalar sonucunda 21. ATİK-Gençlik tatil kampımız, kampa katılmaya gelen misafirler için hazır hale getirildi. Kampın başlama tarihi 19 Temmuz olmasına rağmen katılım sağlayan arkadaşların bir kesiminin bir gün önce gelmesi hazırlık yapan ekibimizi hayli zorladı, buna nazaran hiçbir sorun yaşanmadan kamp hazırlıkları eksiksiz yapılmaya özen gösterildi.

Tatil kampının başlangıç günü 19 Temmuz'da biraraya gelen kamp komitesi, kamp süresi boyunca kendi içinde görev dağılımı yaptı. Görev yapacak arkadaşların belirlenmesi ile birlikte kampın gidişatı noktasında müzakereler yapan komite, bir haftalık kamp programını belirledi. Buna göre; gençlik ve kadınlar için eğitim çalışmaları, çocuklara yönelik faaliyetler ve seminer programı hazırlanarak duyuru panosuna asıldı. Belirlenen kamp programının ve kamp kurallarının duyurusunu yapmak için kampın ikinci günü kampa katılan arkadaşlarla bir toplantı gerçekleştirildi. Yapılan toplantıda; kampa ilk defa ve farklı ülkelerden gelen arkadaşların tanıtımı yapıldıktan sonra, kamp komitesi tarafından, kampın gidişatı ile ilgili bilgilendirme yapıldı. Yapılan bilgilendirme sonrasında, çekilen halaylar ve söylenen türkülerle birlikte kamp açılış eğlencesi gerçekleştirildi. Gece saatlere kadar devam eden eğlencede tanışma kampa katılan arkadaşlar arasında kaynaşmaya dönüşerek eğlence tamamlandı. Birinci haftanın sonuna gelindiğinde kampa katılım yoğunlaşmaya başladı, başarılı bir çalışma sonucu bir haftalık kamp programı geride bırakılarak ikinci haftaya girildi.

İkinci haftanın programını hazırlamak için bir araya gelen kamp komitesi, yaptığı toplantıda; Türkiye'den davet ettiği sendikacı arkadaşların kampa iştirak etmesi ile bu haftaki kamp programının eğitim ağırlıklı ve yoğun geçeceğine dikkat çekti. Komite tarafından ikinci hafta

programı kamp sakinlerine sunularak, yapılacak eğitimlere tüm arkadaşları katılmaya davet edildi. Türkiye'de gelen sendika eğitim uzmanı Volkan Yaraşır arkadaşla iki gün aralıksız devam eden eğitim, başarılı bir çalışma oldu. Yapılan eğitim çalışmasında; Dünya'da ve ülkemizde işçi sınıfının durumu ve sendikal tarihi, gelinen aşamada sendikaların durumu, işçi sınıfı içerisinde örgütlenmenin önemi ve taktikleri konuları işlendi. Eğitim çalışmasında somut örnekler verilerek anlatım yapılması, eğitimin bizler açısından oldukça verimli geçmesine vesile oldu. Bu

çalışma da; zaaf ve yetmezliklerimiz ile birlikte tutucu yanlarımızın bizleri işçi sınıfı içerisindeki çalışmada ne kadar uzaklaştırdığını somut örneklerle öğrenmiş olduk. Bu eğitim çalışmasında; bildiğimizi zannedtiğimiz fakat yeterince bilince çıkaramadığımız işçi sınıfı içerisindeki çalışmanın önemi, önümüzdeki süreçteki yönelimimiz noktasında çıkarılması gereken derslerle doludur. Dar alana sıkıştırılmış, kitlelerden kopuk çalışma tarzından çıkarak işçi sınıfı içerisindeki çalışmalarda yoğunlaşma tartışmalarını yürüttüğümüz bu süreçte yapılan bu eğitim çalışması atılan anlamlı bir adımdır. Tabi ki bu çalışmada öğrendiklerimizin üzerinde yoğunlaşarak alanlarımızda uygulamaya konulduğunda daha da anlamlı olacaktır.

Yine ikinci haftanın programında Türkiye'den gelen Belediye-İş Sendikası 2 No lu Şube Başkanı Hasan Gülüm, eğitim çalışmasında zaman zaman kendi alanında yapılan eğitimlerde ve bu eğitimlerle birlikte pratiğe yönelik atılan olumlu adımlardan verdiği örneklerle bu çalışmayı daha da verimli ve anlaşılır hale getirdi. Eğitim çalışmasından sonra, Türkiye'den gelen iki sendikacı arkadaşla bir panel organize edildi. Eğitim çalışmasına bağlı olarak yapılan panelde yoğun tartışmalar yürütülerek, gündemimize aldığımız eğitim çalışması tamamlan-

dı. Ayrıca Hasan Gülüm arkadaşla ikinci haftanın son günü bir sohbet toplantısı organize edildi. Organize edilen bu toplantıda; daha çok Türkiye'deki sınıf sendikacılığı noktasında hareket eden ve bu konudaki çalışmalarını yoğunlaştıran DDSB'nin oluşumu, yönelimi ve içinde geçtiğimiz süreçteki çalışmaları ve gerçekleştirdiği son kongrenin anlatımı yapıldı. Siyasi eğitim ve tartışmaların hayli yoğun geçtiği ikinci hafta da başarılı bir şekilde tamamlandı.

Yoğun geçen ikinci hafta sonrasında bir araya gelen kamp komitesi, üçüncü hafta programını hazırlarken kamp öncesi karar altına aldığı ve kamp programı olarak belirlediği birkaç semineri üçüncü hafta programına yerleştirmeye çalıştı. Üçüncü haftanın ilk günü organize edilen bilgi yarışması hayli coşkulu, heyecanlı ve tartışmalı geçti.

Yarışma sonunda sorulan 'artı-değer nedir?', sorusu kampa katılan tüm arkadaşlar tarafından farklı farklı cevaplandırıldığı için tartışmalar da buna bağlı olarak keskinleşti. Birkaç gün devam eden bu tartışma, bu konudaki yetmezliklerimizi ve bilgi eksikliğimizi açığa çıkarmış oldu. Bizleri yeniden artı-değeri araştırmaya yönlendiren bu yarışmada istenilen sonuç bir anlamda yakalanmış oldu. Son hafta programında yer alan 'Yeni Kadın Semineri', kamp süresi boyunca oluşturulan kadın komitesi tarafından üç bölüm halinde sunum yapıldıktan sonra tartışmaya açıldı. Yapılan tartışmalarda, kadın örgütlenmesinin önemi üzerinde duruldu, söz alan arkadaşlar eleştiri ve önerilerini yaptıktan sonra sunum yapan arkadaşların toparlaması ile seminer sona erdirildi.

Kampa katılan arkadaşların bir kesimi kamp bitimine birkaç gün kala kamptan ayrılacaklarından dolayı kamp değerlendirmesi ve kamp kapanış eğlencesi son güne bırakılmadan organize edildi. Yapılan kamp değerlendirmesinde; kampa katılan arkadaşların ezici çoğunlu-

ğu kampı olumlu değerlendirirken bazı eksiklere dikkat çektiler. Toplantıda; gençlerle ilişkilerin daha sıkı tutulması, daha çok tartışma ortamının yaratılması, kültürel çalışmalara yeterli önemin verilmesi, sosyal ilişkilere ağırlık verilmesi, kampların daha verimli hale getirilmesi için uygulanan formatın geliştirilmesi ve yeni yöntemlerin uygulanması ve ATİK Genel Konseyi'nin tatil kamplarında neyi hedeflediğini net olarak ortaya koyup buna göre bir program hazırlaması vs. gibi olumlu öneriler ve yapıcı eleştiriler geldi. Değerlendirme sonrası kamp sahipleri ile birlikte ortak organize edilen ve kampta bulunan İtalyanların katılım sağladığı kapanış eğlencesi yapıldı. Yapılan kapanış eğlencesinde tarafımızdan sunulan müzik dinletisi ile müzik eşliğinde çekilen halaylarla birlikte İtalyanların arkadaşların hazırladığı halk oyunları ekibinin gösterisi izlenmeye değerdi.

Ayrıca üç haftalık kamp süreci içerisinde çocuklar için özel programlar organize edildi. Bunlar; çeşitli park gezileri, yüzme ve uçurtma uçurma vb.. Yine bunlarla birlikte kamp programımıza alıp ta bazılarını uygulayıp bazılarını uygulamadığımız geziler organize edildi. Uygulamadığımız gezilerin başında Roma gezisi vardı, kaldığımız alana Roma'nın uzak olmasında dolayı bu gezi yapılamadı. Yine ikinci hafta sonunda, gençlik semineri ve bir kültürel program sunumu yapıldı, bir başka günde gençlerle özel olarak lunapark gezisi organize edildi. Yine üç hafta boyunca yukarıya yazamadığımız birçok sportif ve kültürel faaliyetler kamp komitesi tarafından organize edilmiştir.

Avrupa'nın ayrı ayrı ülkelerinden kampa katılım sağlamak için gelen ATİK taraftarları ve dostlarımız, üç haftalık süre içinde hem bir yıllık stresi atmaya çalışarak tatilin keyfini çıkardılar, hem de kolektif bir yaşamın içinde yer alarak bu süreci bizlerle paylaştılar. Yüzmeye değer temiz bir denizi, ormanlarla kaplı dağları, temiz havası ve sıcaklığı bol olan bir alanda yüzelli kişi ile ortak bir alanda alternatif bir tatil yapmak ayrıcalığını hep birlikte yaşadık. Üç haftalık süre boyunca, kolektif yaşamı pratiğe uyguladık uygularken hem beceri ve yeteneklerimizi keşfettik hemde zaaf ve yetmezliklerimizi görebildik. Böylece yirmibirinci ATİK-Gençlik tatil kampı başarılı bir şekilde sonlandırılarak tarihsel anlamda belleklerimizdeki hak ettiği yerini aldı. Üç haftalık süre boyunca kampa emeği geçen tüm arkadaşlarımızı selamlarken, bundan önce emeği geçen arkadaşlarımızı da ayrıca selamlıyoruz. Önümüzdeki yıl kampın daha kitlesel bir katılımı gerçekleşmesi için çalışmaların şimdiden başlatılması gerektiğine inanarak önümüzdeki tatil kamplarında buluşmayı umut ediyoruz.

ATİK, ATİF'e bağlı dernek, YDG ve Yeni Kadın temsilcileriyle buluştu

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATİF) ve bağlı olduğu Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK), Almanya'nın Frankfurt kentinde denetim toplantıları düzenledi. ATİF'e bağlı derneklerin yönetim kurulları, komiteler ve temsilciliklerin yanı sıra, yine Almanya genelinde faaliyet yürüten YDG ve Yeni Kadın Almanya ülke komite temsilcileri ile gençlik ve kadın komiteleri katıldı.

Avrupa'da yaşayan Türkiyeli göçmenlerin sesi olma yolunda yeni yönelimler belirledik. Avrupa çapında göçmen sorunlarını kamuoyunda daha sık dile getirmek için basın ayağını güçlendirme çalışmaları başlatılmıştır. Enternasyonal kurumlar olan İLPS ve İMA gibi kurumların Avrupa örgütlemeleri için pratik süreç başlatılmıştır ve bu noktada kendi gücümüzü baz almak durumundayız.'

Yaklaşık 60 kişinin katıldığı denetim toplantısının ilk bölümü ATİF tarafından yönetildi.

"Diyalog, insanlar arasında ki yüzleşmedir!*"

Federasyon düzleminde yapılan denetim toplantısında, 12 Eylül'de başlatılan 'Seçme seçilme kampanyasının' nedeni, gelişim süreci ve geleceği federasyon yönetimi kurulu temsilcisi tarafından bir sunum halinde anlatıldı.

Federasyon temsilcisi yaptığı sunumunda, 15 milyon göçmenin hemen hemen yarısının demokrasiden yararlanmadığını belirterek, seçme-seçilme hakkının bu yoksunlukta önemli bir yer tuttuğuna dikkat çekti. Yapılan sunumda istatistik bilgiler verilerek, göçmen sorununu günümüzde yakıcı bir sorun olduğuna dikkat çekildi.

Konuşmalarında Brezilyalı pedagog Paulo Freire'den örnekler veren YK temsilcisi, bu sürecin esasının kitlelerle olan diyalog seviyemizin yükseltilmesi ve yürümünü kitlelere dönerek, onlarla birlikte kararların alınması olduğuna dikkat çekti.

Yapılan tartışma bölümünde ise kampanyanın Federasyon Yönetim Kurulu tarafından geç ele alındığı, materyal olarak daha geniş olması gerektiği ve denetim toplantısının yaz sürecinden önce yapılması gerektiği vurgulandı. Gelen öneriler çerçevesinde yeniden söz alan ATİF YK temsilcisi, göçmenlerle ilgili alternatif uyum konferansları örgütlemenin bir zorunluluk olduğuna dikkat çekti.

Musa Demir: 'Daha güçlü bir dernek, daha güçlü bir federasyon ve daha güçlü bir Konfederasyon demektir'

Günün ikinci bölümünde ise ATİK denetim toplantısı gerçekleştirildi. Konfederasyon başkanı Musa Demir tarafından ATİK'in yönelimi üzerine bilgi verildi. Musa Demir konuşmasında kısaca şunlara değindi; 'Konfederasyon konseyi olarak,

ATİK başkanı devamında, önümüzdeki Nisan ayına kadar, yeni program tartışmalarına devam edeceklerini vurgulayarak, program oluşturma konferansının yapılabileceğini bildirdi.

Ardından söz alan ATİK Denetim Kurulu Başkanı Mahmut Özkan, kurumsallaşma sürecinin ağır aksak ilerlediğini ancak belli noktalarda ilerlemenin kaydedildiğini belirtti. Geniş bir yelpazede Avrupa Türkiyeli göçmenlerin ihtiyaçlarına cevap olunmaya çalışıldığını söyleyen Özkan, 'Yasal olanaklardan yararlanma hakkımızı yeteri kadar kullanamıyoruz, ancak önümüzdeki süreçte kullanmalıyız. Mali kaynak yaratmada atıl durumdaki kurtulmak durumundayız. Kendimizi kamuoyuna duyurmanın en etkin aracı olan basını kullanmada ilerlemeler var ancak daha ileri seviyede pratik sergileyebilecek olanaklarımız var ve harekete geçmeliyiz. Kendi kapasitemiz daha fazlasını yapmayı olanaklı kılmaktadır.' dedi.

Yapılan sunumların ardından birçok Federasyon aktivisti söz alarak değerlendirmelerde bulundu. Yapılan değerlendirmelerde ise en çok dikkat çekilen nokta ise var olan aktivist kapasitesinin örgüt çeşitliliğini kaldıramadığı ve toplantı enfasyonunun yaşandığı üzerine oldu. Yapıl sorunların sürekli tartışılarak değil, pratik eylemlerle aşılabileceği, anlayışlarda tüm aktivistlerin net olması ile aşılabileceği da gelen eleştiriler arasındaydı.

Son olarak söz alan ATİK başkanı ise alanlarda yönetici kademelerinde ileri seviyede insanların konumlandırılması gerektiğine vurgu yaparak, güçlü bir yerel çalışmanın merkezi gücü kat be kat arttıracağına dikkat çekti.

Artarda yapılan ve yaklaşık sekiz saat süren denetim toplantıları akşam dokuz civarında sona erdi.

*Pablo Freire

Okurun Sorumluluğu

ATİK Konseyinin Genel yayın Politikasını tartıştığı toplantıya davetli olarak katılan Yazar ve Realite dergisi yöneticisi Mustafa Kılınç'ın gazetemiz Mücadele'ye yayınlanması amacıyla yolladığı, farklı bir yerden de bakmak gerektiğine dikkat çeken yazısını siz okuyucularımızla paylaşıyoruz. **(Mücadele Yazı Kurulu)**

Örgütlü bir yapının-yaşamın en çarpıcı özelliklerinden biri de düzenli, etkili, kendisini kitlelere kabullendirmiş, sevdirmiş, kitlelerin sesi, gözü, kulağı olabilmemiş bir kitle iletişim aracına veya araçlarına sahip olmaktır. Böyle araçlara sahip olabilmek çok ayrıcalıklı, belirgin bir özelliktir. Çünkü bu, bir örgütlülüğün, bir gücün de ifadesidir. Aynı zamanda bir sorumluluğun yerine getirilmesinin de kıstasıdır.

Böyle bir aracın yaratılmasında bence okuyucu, izleyici asıl belirgin gücü oluşturur. Ne okumak ve ne izlemek istediğini bilen bilinçli bir kitle kendisine gerekli olan kitle iletişim aracının yaratılmasında önemli ve belirleyici bir etkidir.

Bunları söylerken, bu araçlarda çalışan, yani okur, izleyici için gereken haberleri, programları, bilgileri hazırlayıp okuyucusuna, izleyicisine sunan gazetecilerin önemini yadsımamak, küçümsememek gerekir. Ancak gazeteciler başarılı çalışmalar yapabilmek için okurun/izleyicinin desteğine sahip olmak zorundadırlar. Bir kitle iletişim aracı okuyucusuyla, izleyicisiyle anlam kazanır.

Okuduğunuz haberler, izlediğiniz programlar, ilgi alanlarınız sizin bilinç düzeyinizle, toplumsal sorumluluğunuzla orantılıdır. Siz, okuduklarınızınız. Koltuğunuzun altında taşıdığınız gazete, dergisiniz. Düzeyinizle orantılı kitle iletişim aracına sahipsiniz. İçinde bulunduğumuz dönem, her bireyin müthiş bir şekilde sorumlu ve kaliteli davranmasının zorunluluğunu bize dayatıyor.

Mevcut kitle iletişim araçlarının durumu da gerek gazetecilere ve gerekse okura, izleyiciye bilinçli, inançlı ve sorumlu davranmayı zorunlu kılıyor.

Bir gazeteci olarak, eğemen emperyalist sistemin çok etkin bir şekilde bir uyuşturma, yozlaştırma, çarpıtma aracı olarak kullandığı kendi medyasına karşı, ben de ne pahasına olursa olsun, gerçekleri yansıtan, ayıktrın, insan olma değeri kazandıran, gerektiği yerde tapki gösterebilme, farklı düşünebilme özelliği kazandıran bir kitle iletişim aracının yaratılmasında sorumlu davranmak zorundayım. Siz de böyle bir aracın yaratılmasında benim kadar sorumlu olmak zorundasınız. Böyle bir sorumluluğu sizden beklemek aynı zamanda benim en doğal hakkımdır. Çünkü bu bekleşimler karşılıklıdır.

Gerek birey olarak, gerek kurum olarak sizin gelişmişliğinizin, örgütlülüğünüzün en güzel ifadelerinden biri sahip olduğunuz medyanızdır. Hem küfür ettiğiniz ama hem de koltuğunuzun altında ya da kurumlarınızda, evinizde masa üstünde bulundurduğunuz medyadan kurtulmak zorundasınız. Onların yazdıkları, gösterdikleri yalanları tekrarlama papağanlığından kurtulup, onurla taşıyabileceğiniz, çok yönlü, doyurucu, gerçekleri derinliğine yansıtabilen kendi medyanıza sahip olmak zorundasınız. Burjuva medyasının nasıl da her alanda müthiş bir yozlaştırma, uyuşturma aracı, bir sömürü aracı olarak kullanıldığını benden daha iyi biliyorsunuz. Buna karşın alternatif medyanın yaratılmasının gerekliliğini ve sorumluluğunu da bilmek durumundayız.

Örneğin, bu Ağustos ayından birkaç örnek vermek istiyorum. Sizin medyanız, Afganistan'da bombaların neden patlatıldığını, kaç sivil insanın neden öldürüldüğünü, o öldüren güçlerin neden orada olduğunu vs. vs. anlatan, yerinde fotoğraflar, röportajlar, haberler yazan-gösteren bir medyanız olsaydı ne olurdu? Ya da 8 yıl önce binlerce insanın gözden çıkarılarak bombalanan ikiz kuleler olayında eylemci olarak gösterilen insanların kimliklerinin tespitinin hiç bir şekilde yapılmadığını ve en önemlisi de neden yapılmadığını, ya da o eylemin asıl planlayıcılarının kimler olduğunu ve hangi amaçlarla yapıldığını, yuvarlak sözler yerine, gerçek araştırmalarla ortaya koyan bir medyanız olsa kötü mü olurdu? Bir yağmuru yağmasıyla İstanbul'da 30'dan fazla insanın ölmesinin egemen sistemin yapısı ile İstanbul'un yapısının aynı olduğunu göstermesi bakımından bu olayı işlemek fena mı olurdu? Kısacası, kendisinin yerinde haber, fotoğraf ve araştırmalar yaparak size ulaştıran bir medyanızın olması önemli bir özellik olmaz mıydı? Son günlerde Türkiye'de yoğun bir şekilde tartışılan şu „açılım“ meselesini, aslında temel aktör olması gereken halkla tartışarak yansıtan bir medyanız bu konuda insanlara daha güzel bilgiler vermiş olmaz mıydı?

Bunlar sadece birkaç örnek.

„Bütün bunlar oldu da biz mi istemedik“ şeklinde hemen tepki gösterebilirsiniz. Evet böyle bir aracın yaratılmasında en önemli engelleyici faktörlerin başında siz geliyorsunuz. Çünkü sahip olma özelliğini çok da iyi kullandığınızı söyleyemem. Toplumsal düşünebilme ve davranabilme özelliğinin iyi işletildiği de tartışılır.

Ama gecikilmiş değil, herkes sorumluluğunun gereklerini bilinçli bir şekilde yerine getirirse en kısa sürede böyle araçlara sahip olunur.

AVRUPA MAHKEMESİ SİSON'U AB TERÖR LİSTESİNDEN ÇIKARDI

Prof. Jose Maria Sison'u sözde terörist karalistesinde tutan Avrupa Birliği Konseyinin tüm kararlarını ve düzenlemelerini Avrupa Mahkemesi (ECFI) 30 Eylülde iptal etti. Prof. Sison'un isminin karalisteden alınma-

sı Avrupa Mahkemesindeki davanın (T-34107) özü teşkil ediyor. Bu karar Prof. Sison'un banka hesabındaki kaynaklarının dondurulmasını anında kaldırılması ve herhangi başka bir birey gibi kendi kaynaklarını dilediği gibi kullanmasını sağlayacak.

Avrupa Birliği Konseyi tarafından, Prof. Sisonu karalisteye alınmasını, maddi kaynaklarının dondurulmasını iptal etmesiyle birlikte, Avrupa Mahkemesi (ECFI), Hollandada alınan milli kararlar, hiçbir şekilde terörist bir faaliyet ile bağlantılı olmadığını, yapılan araştırmalar hatta Avrupa Medeni Kanun gereklerine karşıt olduğunu göstermiştir.

Prof. Sison'un maddi kaynaklarının tekrar kullanılabilir hale gelmesinin yanı sıra, Avrupa Mahkemesi kararı, ken-

disinin sahte terörist suçlaması ile yargılandığı ve bunun getirmiş olduğu baskı ve kısıtlamalardan dolayı haklarını kullanamamaktaydı. Bu karardan aşağıda belirtilen noktalar şeklinde yararlanabilecektir:

1. 2002 yılından itibaren, dondurulan tüm sosyal haklardan ödemeler, konuklama, sağlık sigortası ve emeklilik hakkı gibi haklardan tekrar yararlanabilmesi;
2. İş arama hakkı veya ödenek karşılığı profesyonel servis verebilmesi;
3. Siyasi mülteci kimliğinin kesinleşmesi ve oturum izni alabilmesi;
4. Kısıtlamasız serbestçe seyahat etme hakkı;
5. Terörist damgası ve etiketinden kurtulmuş olması ve;
6. 2002 yılından itibaren hem maddi

hem manevi olarak yaşadığı zorlukların telafi edilmesini talep edebilmesi.

Enternasyonal DEFEND Komitesi, Prof. Jose Maria Sisonun tüm dost ve savunucularını Avrupa Mahkemesinde elde etmiş olduğu bu zaferi kutlamaya ve bundan sonra Hollanda hükümeti ve AB Konseyi'nin Sisona karşı olan düşmanca politikalarını değiştirmeleri konusunda daha azimli ve kararlı olmaya çağırıyor.

Hollanda hükümeti ve AB Konseyi, ABD ve Filipin devletlerinin Prof. Jose Maria Sison'a karşı sahte yargılama araçları olmaktan cıkmalıdır. Filipinler Ulusal Demokratik Cephe Siyasi Baş Danışmanı olarak, Filipin devleti ile yapılan barış görüşmelerini verimli ve serbestçe yapabilmesine mücadele ve teşvik edilmeli

Filipinler'de ki Sel bölgelerinden İzlenimler

Günler öncesinde Güney-Doğu Asya'yı vuran sel ve tayfun felaketi Laos, Kamboçya ve Vitenam'dan sonra Filipinler adalarını da vurdu. Oraya ilk vardığımızda ikinci Tayfun yeni bitmek üzere idi. O günlerde üçüncü bir sel tehlikesi daha bekleniliyordu. Manila Quezon City'de sel bölgelerini ziyaret ettiğimiz ilk yer Tatalon bölgesiydi, daha doğrusu oraya ait bir mahalleye.

Tatalon büyük ve geniş bir bölgedir; Ara bir bilgi vermek gerekirse, bazı yerlerde kitle örgütlemeleri söz konusu bazı yerlerde ise örgütlü çalışmalar yoktur, ki iki bölgeyi kıyasladığımızda bunu çok net olarak görebiliriz.

Örgütlü olan yerlerde esas olarak 4 kurumla çalışmaktadır, Bayan örgütü, Karapatan (insan hakları örgütü),

Gabriela Network (Kadın örgütü) ve bir sağlık örgütü. İlk gittiğimiz bölge sadece sele uğramakla kalmamış, aynı zamanda büyük bir yangından kaynaklı çoğu evlerin yerle bir olduğu da verilen bilgiler arasındaydı. Yalnızca o mahallede 400 aile yaşıyor, ailelerin çoğu yoksul ve her aile genelde 5-8 kişiden oluşmaktadır. Çok az sayıda insan fabrikalarda çalışma imkânına sahip, burada yaşayanların çoğu geçimini daha çok taksi şoförlüğü ve çiçek satarak sağlıyorlar.

Yangın ve selde tahrip olan binalarda ikamet eden insanlar, yıkılmayan binalardaki aileleriyle ya da sokakta kalıyor, sokak ve caddelerin temizliğini ise kendileri yapıyorlar. Hükümetten gelen yardım ise çok az. "Bir iki gün

orada bulunan ABD askerleri gelip biraz yardım ediyorlar" diyor selde evini kaybeden bir kadın. Bunun dışında Tayvanlı bir Sivil Toplum Örgütü gelip ilkyardımda bulunuyor.

Örneğin battaniyelerin dışında 5.000 Filipin Pesos'u verildi ve 10 tane kamyon kiralanarak çöpün büyük bir kısmı taşındı. Çinli STÖ'lerin yanı sıra Kızıl Haç da tıp yardımında bulunmakta.

Dikkatimizi çeken diğer bir mesele ise diğer bir mesele de insanların bize gösterdikleri ilgi ve sıcaklık oldu. Gazeteci olduğumuz açıklanınca "bizim hakkında haber mi yazacaksınız?" diye soruyorlardı bize. Yaşadıkları evleri bize gösteriyorlar ve bir yerleri yeniden yapmaya çalışıyorlar ancak mali yardım olmayınca "nasıl bu binalar yeniden inşa edelim?" diye soruyorlardı. Kadın, çocuk, genç demeden temizlikte herkes yardım ediyor.

Ardından Diosado P. Macapagal ilkokuluna gidiyoruz orada sel ve yan-

gın sırasında evleri kaybeden aileler kalmaktaydılar. Oraya gittiğimizde okul daha henüz açılmamıştı, çünkü insanlar orada kaldığı için ders verilmiyor. Orada da aynı tabloyla karşılaştık. Hükümet yardımı yok yeteri kadar az, yemek verilmiyor sadece yangın mağdurlarına veriliyor ama bütün sel mağdurları için yemek ve giyimler yetersiz. Eyalet yani Quezon city şehrinin aldığı karara göre Pazartesi (bugün) 6 2. ve 5. sınıf hariç Diosado P. Macapagal ilkokul dersleri tekrardan başlıyor, 2. ve 5. sınıf kapalı kalıyor zira selden etkilenen birçok insan orada kalmaktadır.

Yeri gelmişken; ilkokul ismini Diosado P. Macapagal mevcut Filipinler hükümetin genel başkan Gloria Macapagal-Arroyo'nun babasından almaktadır.

Güzel İnsan, Yeni Kadın Üyemiz, Can Yoldaşımız Naciye Arkadaşımızı Güneşe Uğurlakız!

Adın kalles olsun ölüm! İnsanca yaşamadan, insanlıktan yana olanlarımız, insan tadında yaşanabilecek bir dünya yaratma mücadelesinde hesapsızca kendini sunanlarımız, aramızdan teker teker ayrılırken hiç şüphe yok ki geride kalıp bayrağı devr almak zorunda kalan bizlerde derin izler bırakmaktalar. Can yoldaşımız, sevgili arkadaşımız Naciye de bunlardan birisiydi.

O, mücadelesinde hesapsız, sınıf mücadelesi ile tanıştığı günden, yaşamının son anına kadar militan bir ruha sahip, hiçbir zaman kendisini düşünmeyen, sahip olduğu her şeyini yoldaşlarıyla paylaşmakta zerrece tereddüt etmeyen, yığınlığın / yorgunluğun kol gezdiği günümüz koşullarında gözünü budaktan esirgemeyen, mücadelesini verdiği / inandığı doğrularda fedakârlıkta sınır tanımayan ender insanlardan birisiydi.

O'nu ve onun gibilerini anlatmak çok zor..Kelimeler böyle güzel insanları anlatmakta kifayetsiz kalıyor. Naciye yoldaşımız, mazlum kürt halkına ve alevi toplumuna ait olmanın, yoksulluğun yarattığı zorlukları yaşamış olmasının yanı sıra, daha çocuk denilecek yaşlarda bu sistemde kadın olarak var olmanın her türlü bedelini ödemiş ama başlarda sınıf bilincinden uzak, yaşadıklarına duyduğu öfkeden kaynaklı olsa da mücadeleyi her zaman esas almış, karşılaştığı sorunlar yaşamında derin izler bıraksa da, boyun eğip, sistemin yarattığı kadın tipi olmayı hiçbir zaman kabul etme-

miştir.

Daha 14 yaşındayken zorla evlendirilmesine karşı direnmiş, 16 yaşında gördüğü her türlü şiddete ve karşılaştığı tepkilere rağmen eşinden ayrılmış, 2 yıl ayrı kaldığı eşiyile tekrar ikinci kez zorla evlendirilmiş ve yine her türlü zorluğa rağmen ayrılarak yaşam kavgasını tek başına vermeye karar vermiştir.. Küçük oğluyla birlikte yaşam kavgasının içinde bir kadın olarak ayakta durabilmek elbet kolay değildi ama O, bunu da başardı. Çalıştığı Kartal ekmek fabrikasında tanıştığı sosyalist düşünceler, yolunu giderek şekillendirmiş, yaşadıklarının nedenlerini niçinlerini anladıkça mücadelesine daha bir sıkı sarılmıştı. Artık mücadelesi sadece kendisi için ve kendi yaşadıklarına karşı değil, bu sistemde ezilenlerin mücadelesi olmaya başlıyordu.. İçinde bulunduğu koşullar onu doğup – büyüdüğü yerlerden kopartıp oğluyla birlikte Avrupa topraklarına savurduğunda da; emperyalist bir ülkede yaşamaya başlamış olmanın rahatlığına kapılmamış, ilk fırsatta kendisi gibi düşünenleri aramış ve bulmuştur.

Naciye yoldaş, büyük ATİK ailesinin içindeki direngen bir kişilikti artık. ATİK saflarında demokrasi ve insan hakları mücadelesinin her alanında, her kitlesel etkinlikte, her yürüyüşte ilerleyen yaşına rağmen genç yüreği ile genç yoldaşlarıyla birlikte en ön saflarında yerini alırdı. Türkiye zindanlarında, siyasi tutsakların 2000

ÖO sürecinde, Almanya'da gerçekleştirilen dayanışma eylemlerinin en önlende gördük onu. Devrimci tutsakların Avrupa'daki sesi olma çabası içindeyken tutuklanıp meşhur Stammheim cezaevinde 9 ay tutsak kalmayı da yaşadı. Tekrar hürriyetine kavuştuğunda yığınlığa yer vermedi ve yine demokrasi ve insanca yaşam mücadelesinin en ön saflarında yerini aldı.

Yaşadığı Stuttgart alanındaki gerçekleştirilen her eylemde olduğu gibi, 2007 G8-Heiligendamm zirvesinde, 2008'de Strasbourg'ta gerçekleştirilen NATO 60. yıl direniş kampında en ön saflarda yer alarak cesareti ve direngenliği ile genç yoldaşlarına ilham olurken gördük onu her daim...

O demokrasi mücadelesinin her alanına önem verir, elinden geleni yapmaya çalışırdı fakat gençliğin ve kadınların örgütlenmesi onun için ayrıca bir öneme sahipti. „Gençlik bizim geleceğimiz!“ der, etrafındaki gençlerin herbirinin sorunu ile ayrı ayrı ilgilenmeye çalışır, onların sınıf mücadelesi içindeki anaları olurdu. Kadınlar cephesinden ise, „ezilenlerin ezilenleri, kendilerini ezenlere karşı bilinçli başkaldırmadığı sürece bu toplumun değişmesi mümkün değil!“ diye düşündüğünden, ATİF Kadınlar 3. Kurultayı'nda ATİF Kadın Komitesi'nde, Güney Bölgesi Kadın Komitesi'nde ve Stuttgart Kadın Komitesi'nde yerini almıştır..

Kaybımızdan doğan acımız büyük. Böylesine direngen, mücadelesindeki samimiyeti ile etrafında saygınlık yaratan bir

kadın yoldaşımızın kaybının yarattığı acıyı anlatmaya kelimeler yetmiyor. Ama acımızın büyüklüğüne rağmen, onun boşluğunu doldurmak, onun görevlerini de üstlenmek zorunda olduğumuzun bilinciyle, tohum olup toprağa düşen her yoldaşımıza verdiğimiz sözümüzü bir kez daha yineliyoruz.

„Seni ölümsüzler kervanına uğurlarken andımız olsun ki mücadelen, mücadelemiz olacaktır. Kadın yoldaşların, senin yaşamından ve mücadeleden örnek alıp kadının eşitlik ve özgürlük mücadelesine daha sıkı sarılırken, genç yoldaşların, senin direngenliğinden ilham almaya devam edecekler ve sana olan sevgilerini daha güçlü bir gençlik ve kadın çalışmasıyla mücadeleyi büyüterek gösterecekler..

RAHAT UYU SEVGİLİ YOLDAŞIMIZ! O BÜYÜK GÜN GELDİĞİNDE KAVUŞMAK ÜZERE AYRILIYORUZ! SENİ MÜCADELEMİZDE YAŞATACAĞIZ!

Naciye Abla'ya...

“Devrimci yükseliş dönemlerinde, aydın ve sanatçı takımı, sosyalizmin evrensel değerlerini tümüyle benimsemese de onlara hayrandır... Başta aydın takımı, ilericiler ve devrimciler; açıklıkla ölümle, cezaeviyle ve üzerlerine bolca boca edilen liberal ideolojiyle terbiye edildiler... artık eğilim duydukları sosyalist gerçekçilik ve onun bir bileşeni olan olumlu kahraman tipini sentetik buluyorlardı. Sosyalist gerçekliğin yarattığı kahramanlar birer propaganda ve ajitasyon öğesiydi onlar için..

Sosyalistler açısından, kahraman sıra dışı biri değildir. O her gün birlikte olduğumuz gündelik insandır... Bu kahramanın özelliği ayrıksı erdemlere sahip olması değil, sıradan özelliklerin dönüşümüyle erdemlerin yeni içeriklere kavuşmasıdır.. Özlemimiz, kahramanların ve kurtarıcıların olmadığı bir dünyadır. Ama bunun yolu da, sözde kurtarıcılardan ve kahramanlardan kurtulmak için mücadeleden geçiyor hiç kuşkusuz...

Kurtarıcı olmak değildir bizim işimiz, ortak kurtuluş kavgasının insanı olmaktır. Kahraman olmak istemekle kavganın adamı olmak arasındaki sınır incedir her zaman. Ve kariyerist eğilimler tam da bu ince çizgide ortaya çıkar. Özveriyle öne atılmakla, gösteriş için öne çıkmak arasındaki farktır bu aynı zamanda...” KUTSİYE BOZOKLAR

İki ayrı kadın, iki ayrı yaşam birikimi; aynı anda sarstı bizi. Bu farklılık ve aynı an, neler sorguluyor insana. Tarihin bir ucundan bir ucuna, bambaşkalıkları nasıl birleştiririz; beynimizde-yüreğimizde!! Tartmak

için ne teraziye ihtiyaç vardır halbu ki, değer biçmek için ne kıyaslamaya!! İnsanın insan kalabilme mücadelesinin yolu değil midir yol; kim ne kadar yaşamıyla bunu bütünleştirebilirse, o kadar akar bu suya. Ve bu suyu içmek isteyenler, mutlaka alır bunun tadını...

NACİYE ABLA!!! İnanıyorum ki seni, en iyi Zeynep'le İlkem anlatabileceklerdir.

Zeynep'in o tiz sesiyle etkinliklerde, hırzır acil servise ulaşır gibi “Naciyeeee” diye onlarca kez seslendiği tınıyı duymayacağız artık. Senin, “İlkem nerede?” diye sorularına tanık olamayacağız artık. Sessiz bakışlarına, derin-sevgi dolu gözlerine...

Etkinliklerde, sınırsız bir sevgi topu gibi oturan, yeri gelince kafasını sallayan-hayıflanana-iç çeken; bitişlerde de yürüyeceğin yolun sevincini hissederek çıkan sessiz bir baştın yanımızda.

ATİK'in kuruluşunun yıl dönümüyle ilgili pano hazırlıklarında, arşivler dökülürken; senin resmine rastladım apansız. Hapishanede kalmışın! Görüp sorduğumda; “yattım hee” deyip adeta kaçtın. G8 Zirvesi protestolarının ardından onca anlatanın arasında, yine sessiz bir baştın. Sonradan öğrenip “sen de oradaymışsın, hiç anlatmıyorsun dediğimde; “oradaydım tabi” deyip yine gülümseyerek kız çocukları gibi kaçtın..

Bir 19 Aralık anması için sizin oralara geldiğimde; pire gibi derler ya, onca hastalığına rağmen, pire gibi koşturandın. Çöp toplamaysa toplayandın, stand başında durmaksızın durandın. Abartısız pire hızındaydın. Organizedeki aksaklıklara, kafanı sallayandın. Konuk olan şehit Ana'sı çıkıp

konuşma yaptığında, tesadüf döndüm; arkamdaydın. Yüreğin-gözlerin ışıltılı, akıp gitmiştin başka dünyalara...

En son bu Mayıs'ta, gecede Gülmez Ana'ya ve Sultan Ana'ya sarılışın var aklımda. Bütün vücudunu attın onların kollarına. Yine sessizdin. Gözlerin konuşuyordu. “Olacak olacak, bir gün güzellikler de olacak. Ne zaman bilmem ama?” deyip ellerini kız çocukları gibi açtın yine. Yine kaçtın...

“Devrimcinin en temel nitelikleridir içtenlik ve dürüstlük. Gerçeğimizin yüzüne korkusuzca bakmak demektir bu. Değişmek isteğidir. Arınmak ve temizlenmektir. Kendini aşabilmeyi, acılar karşısında sessiz kalabilmeyi, kedere karşı neşeyi savunabilmeyi, umutsuzluğu kendine yasaklamayı bilmektir.”-Kutsiye Bozoklar-

Onaylamadığın, hoşgörmediğin bir sürü yaşam içindeydin belli. Kapitalizmin bataklığında, insanlığın bu döngüsüne hayıflanıp iç çektiğin zamanlar hiç az değildi. Ömrünün nice yolculukları sonrası; içtenliğini dürüstlüğünü korumakta ısrardı seninkisi. Herşeye rağmen, bunu korumak yürütüyordu seni. Tüm kirlenmişliklere rağmen, temiz bir yolculuğa yaraşır bir temizlikte kalmak ilkti senin için. Kız çocukları gibi kaçtığın anlar; yüzündeki samimiyetin-tebessümün sönmemesi içindi. Sıradan özelliklerin içinde, evet; içeriği çok derin olan, hiç de kolay olmayan erdemleri varetme yolculuğundaydın hep. Her görüşümde; bu Naciye Abla geldi yanımıza, bu Naciye Abla sarıldı bize, bu Naciye Abla gözlerindeki sevgiyle yazıldı aklımıza.

Kutsiye'yle yanyana asılıydı resminiz. Türkiye'deki gelişmeler, kayıplar, gözaltılar...

direk yaşıyormuş gibi yanibaşında biterdi. Bu kadar içten taşıyabilmenin anlamını çözememiştin. Birikimsiz hissediş, hele hele bu döngüde imkansızdı. Gelişinden itibaren beslemiştin kendini. Yabancılaşmanın her türüne karşı inadına gidiyordun tüm gücünle. Kutsiye'yi duysaydın, eminim 2 satır ama depderin sözcükler çıkıverirdi ağzından.

“Gerçek kahramanın kitleler olduğunu iddia edenlar açısından kahramanlık kitle mücadelesine karışmaktan onunla bütünleşmekten başka bir şey değildir.”-Kutsiye Bozoklar-

Çok yüksek perdeden sözlere, abartılı sahneler çizmeye, seni olmadığın kalıplara sokmaya hiç ihtiyaç yok Naciye Abla! Yaşam insanın ardında yığınla ek yaptığı halkaların toplamı. Sen bu halkaları oflayarak değil, ileriye taşıyarak öylesine bütünleştirmiştin ki; mütevazı-anlatısız-sisteme çivi çakmakta kayıtsız kişiliğini görebildik hep. Maddi-manevi gücün yetseydi; kucakladıklarının daha ötelere kucaklama isteğini gördük hep. Bireyi değil, kolektifi en başta kendinde varetmenin mücadelesinde gördük hep.

Önümüzdeki etkinliklerde; “Naciyeeee” diye ses gelmediğinde garipseyeceğim. Bu sahne o kadar belirgindi ki, eksikliğini hep yanibaşımızda duyumsayacağız.

“Devrim yapmakla, devrimci yaşamak arasındaki diyalektiği bağı doğru kurmayı becerebildiğimizde, sevgilerimiz de yenilmez olacak gibi gelir bana hep.”-Kutsiye Bozoklar-

İYİ Kİ VARIZ!

Bir yoldaşın

Aldatmaca ve oyalama oyunlarına son; **KÜRT ULUSUNA ÖZGÜRLÜK!**

Türk Devletinin Kürt ulusuna yönelik saldırılarına karşı, Kürt ulusunun yanında yer alan ATİK, kamu oyuna bir açıklama yaparak gelişmeleri değerlendirdi. ATİK adına yapılan açıklamada şu beyanlarda bulunuldu. "Türkiye Kürdistan'ında TC egemen güçleri 29 Mart 2009 yerel seçimlerinde bütün çabalarına rağmen hüsrana uğramışlardı. Kürt ulusu DTP'nin etrafında kenetlenmiş ve DTP seçimden daha da güçlenerek çıkmıştı. Bu gelişmeden korkan egemen güçler, Kürt ulusal hareketine yönelik yeni imha planlarını geliştirmeye başladılar. Adına, 'çözüm', 'barış' projesi dedikleri bu 'açılım' esasta ulusal hareketin tasfiyesi, TC egemen güçlerinin sarsılan egemenliğinin yeniden tesis etme stratejisidir.

Türk egemen güçlerinin AKP hükümeti aracılığıyla, 'tarihi fırsat, barış ve kardeşliğin' sağlanması gibi vaatleri, başta Kürt ulusunun haklı ve meşru olan mücadelesini karartmak, gelişen mücadelenin önüne geçmek içindir. İçişleri bakanı Beşir Atalay'a verilen inisiyatif ve MGK'nın da kerhen desteğiyle, çözüm yolu olarak sunulan, toplumun bütün katmanlarıyla görüşme, öneri ve katkılarına alma girişimleri; başta Kürt ulusu olmak üzere ve Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden işçi sınıfına ve halkına karşı katliambaskı-işkence uygulamalarını gizlemeye çalışan, 30 yıldır süren savaşta, 50.000 insan kaybının suçlusu ve sorumlusunun TC'nin devlet politikaları olduğunu, inkâr eden bir zihniyetin ve

yaklaşımın devamıdır. "Açılım" adı altında yapılmak istenen şeyin, gelecekte tekrar başvurulacakları, inkâr ve imha siyasetinin kitlesel desteğinin yeniden tesisi için atılan adımlar olduğu görülmelidir. Kürt ulusunun özgür iradesini hesaba katmayan bu girişim, cumhuriyet tarihi ile birlikte hakim olan egemen Kemalist faşist devlet ideolojisinin çözüm olarak lanse edilmesi, çözümsüzlüklerle yeniden yorumlanması ve devamıdır.

Kürt ulusunu haklı ve meşru mücadelesini destekliyoruz!

Kürt ulusunun, özgür iradesi olarak var olan kendi kaderini tayin etme hakkını yok sayan ve karar vermesi gerekenlerin Kürt ulusu ve onun dinamikleri olduğunu görmeyen, kendisini sivil toplum ve demokratik kurumlar olarak isimlendiren bazı kurumların, Beşir Atalayla birlikte kamuoyuna çözüm olarak yaptıkları açıklamaları abesle karşılıyor, KESK ve devrimci, demokratik kurumların dışındaki, TESK, Memur-Sen gibi güçlerin Kürt ulusunun kolektif haklarını inkâr eden, bireysel hak ve özgürlükler gibi gerici ve ırkçı yaklaşımları, çözümsüzlüğü sürdürmekten yana olanları, egemen faşist ideolojinin devamı olarak görüyor, ATİK olarak bu yaklaşımları esef ile karşılıyor ve kınıyoruz.

Çözüm adı altında, Kürt ulusu meselesindeki yaklaşımın temel ayağı yine inkâr, asimilasyon ve Kürt ulusunun kolektif kimlik hakkının reddi olarak devam ettirilmektedir. Bireysel hak ve özgürlük, kimliğini demokratik

ortamda, bireysel temelde yaşaması gibi yaklaşımlar ise Kürt ulusal kimliğini inkârın, ince naiv söylemlerle devam ettirilmesidir. Çözüm olarak sunulan bu yaklaşımın arka planında ise, Kürt ulusal meselesinin hem iç sorun olarak, hem de Ortadoğu'daki yeni denklemlerle birlikte bir bölgesel ve dış mesele olarak kendisini dayatması; TC egemen güçlerinin emperyalist yönelime uyum ekseninde bu sorunu yönetebilecekleri yeni biçimlere ihtiyaç duyma zaruretidir.

TC egemen güçleri, bu tarz bir girişime zorlayan esas etmenin silahlı Kürt ulusal hareketinin tasfiyesinin gerçekleştirilmesi isteğidir. Egemen sınıflar buna odaklanarak, bunun selamete gerçekleşmesi için çabalamaktadırlar. TC egemenlerinin çözüm algısı ve anlayışının temel özünü bu oluşturmaktadır. Egemen güçlerin Kürt ulusunun verdiği mücadele sonucu oluşturduğu siyasi ve silahlı iradeyi ret eden, görmezlikten gelen girişimi, Kürt ulusal sorunundaki imha ve inkâr siyasetinin

devam edeceğinin göstergesidir.

Sorunun tek çözüm yolunun, Kürt ulusunun hiç bir baskı altında tutulmadan, yapılacak referandumla özgür iradesini belirlemesidir. Bu Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkıdır. Bu hakkın kullanımıyla her türlü tasarruf hakkının o ulusa ait olmasıdır. Bu hakkın üzerindeki her türlü vesayet, zora dayanan baskıların ret edilmesidir.

ATİK olarak, Türk-Kürt uluslarından ve diğer azınlık milliyetlerden halklarımızın eşit haklar temelinde özgür olabilecekleri bir düzende kardeşçe yaşamalarını savunuyor; reform düzeyinde gördüğümüz, Kürt kimliğinin tanınması, ana dilde eğitim, Kürt kültürünün geliştirilmesi, siyasi tutsakların serbest bırakılmaları gibi talepleri demokratik talepler olarak görüyor ve destekliyoruz. Bunların Kürt ulusunun en demokratik ve haklı talepleri olduğunu, bunun içinde mücadelemizi sürdüreceğimizi açıklıyoruz."

Hannover'de "İran'daki Politik Tutsaklarla Dayanışma" Etkinliği Düzenlendi

Hannover'de İranlı Demokratik Kitle Örgütleri tarafından "İran'daki Politik Tutsaklarla Dayanışma" etkinliği düzenlendi. 9 Eylül'de yapılan etkinliğe ATİF-Hannover'in yanı sıra, ABD ve Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde yaşayan ilerici-demokrat İranlıların oluşturduğu demokratik kurumlardan temsilciler de katıldı.

Dayanışma etkinliğinde okunan açıklama ve bildirimlerle, İran gerici rejimi tarafından politik tutsaklara yapılan işkenceler, hapishanelerin durumu ve kitlelerde yükselen mücadele eğilimleri anlatıldı.

Geniş bir katılım ve iyi bir organizasyonun ürünü olan etkinlik, ağırlıklı olarak Hannover'de İranlı demokratların oluşturduğu KARGAH derneği inisiyatifinde organize edildi.

ATİF'in de davet edildiği etkinliğe ATİK-UPOTUDAK adına, "İran'lı politik tutsaklarla dayanışma" bildirisi okundu ve Farsça çevirisi yapıldı. Özden Çiçek tarafından seslendirilen devrimci türkü ve marşlar etkinliği daha da güçlendirdi.

ATİF'in etkinliği önemseyerek katkı sunması ise önem verdiği ve ciddiye aldığı bu etkinlik, İranlı demokratlarla enternasyonal dayanışma ruhunun daha da gelişmesine hizmet etti.

Devletin Ağaları

İsmail Beşikçi

Genelkurmay Başkanı Org. İlker Başbuğ, Ramazan Bayramı'nda, Mardin'in Sınırtepe Karakolu'na da uğradı. Genelkurmay Başkanı, orada, basına yaptığı konuşmada, ağalardan şikayet etti. "Bu bölge ne çektiyse ağalardan çekti" dedi. "Şimdi de siyaset ağaları var, terör ağaları var" dedi. Konuşmanın bu bölümlü şöyle: "Özellikle bu bölgede, insanlarımız, vatandaşlarımız, Doğu Anadolu da dahil olmak üzere, ağalardan çok çekti. Bugün bu noktadaysak, altında yatan temel nedenlerden bir tanesi bu. Bu zamanın ağalarından çeken insanlarımız, siyaset ağalarından, terör ağalarından muzdarip. Esas temel sorunlardan bir tanesi de, bu halkımızın siyaset ağalarından, terör ağalardan kurtarılmasıdır."

Genelkurmay Başkanı, bu konuşmada, Kürtçe eğitim konusundan da söz etmiştir. Gazetecilerden gelen, "Kürtçe eğitim diye bir sorun var mı?" sorusu üzerine verilen cevap şöyle: "Ben olduğu kanaatinde değilim. Kürtçe'yi nerede öğrenecek bu insanlar? Anadil nerede öğrenilir? Anababaya Kürtçe öğretme diyen mi var? Kürtçe okuma yazma öğrenmek istiyorum, diyorsa, yasak mı?"

Genelkurmay Başkanı Org. İlker Başbuğ'un bu düşüncelerini irdelemekte yarar var. Şurası çok açık. Ağalarla, şeyhlerle, aşiret reisleriyle ilişki kuran, bu kurumları güçlendiren, ayakta tutan her zaman devlet olmuştur. Çünkü, devlet, bu kişiler, bu kurumlar aracılığıyla Kürtlerde gelişen milli hareketi kontrol edebilmekte, engelleyebilmektedir. Bu, Cumhuriyet'in 80 yılı aşkın bir zamandır karalı ve sistematik bir şekilde uyguladığı bir politikadır. Çünkü devlet için en önemli konu budur. Bunun için ağalıkla, şeyhlikle, aşiret reisleriyle işbirliği yapmak gerekirse yapılmalıdır, anlayışı egemendir. Bu feodal kurumlar hala ayaktaysa devlet istediği içindir.

1985 de koruculuğun tekrar örgütlenmesi, bu feodal kurumlara can veren, onları diriltten, ayakta tutan bir süreç yaratmıştır. Koruculuk kurumu sayesinde, şeyhler, seyitler, ağalar, aşiret reisleri, devletin yanındaki yerini sağlamlaştırmış, devletin istekleri ve devletin çıkarları doğrultusunda tavır ve davranış sergilemeye başlamış-

tır. Devlet bu toplumsal kategorilerle, bu kategoriler de devletle çok sıkı bir işbirliğine girmiştir. Bugün en büyük ağalar korucubaşlarıdır. Onlar devleti, devlet de onları desteklemektedir. Bu kişiler ve kurumlar, Kürtlerde gelişen milli hareketi, milliyetçilik akımlarını frenlemek, engellemek için çok yoğun bir çaba gösteriyor. Din kurumunu da etkili bir şekilde kullanıyorlar.

Devletin Ağaları...

1994 kışında, bu ağaların, beylerin, aşiret reislerinin, şeyhlerin bir kısmı Ankara'ya davet edilmişlerdi. Dönemin Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar, bu kişilerle yakından ilgileniyordu. Televizyonlar, radyolar, gazeteler, günlerce, "Jirki Aşireti Reisi...", "Tayan Aşireti Reisi...", "Davudiyan Aşireti Reisi...", "Kikan Aşireti Reisi..." "Ertuşi Aşireti Reisi...", "Pinyaniş Aşireti Reisi..." diyerek bu kurumlara meşruluk verdi. Bu kişiler, Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Genelkurmay Başkanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü gibi kurumları ziyaret etmişler, ziyaretleri basında geniş bir şekilde yer almıştı.

Bu kişiler televizyona da çıkarılmışlardı. Bu programa profesör Doğu Ergil de katılmıştı. Doğu Hoca, bu kişilere ısrarla ne istediklerini soruyordu. Onlar da "sileh istiyoruz, pere istiyoruz" diyorlardı. Silah ve para istediklerini birkaç defa ısrarla vurguladılar. Doğu Hoca, "gazetemiz olsun, radyomuz, televizyonumuz olsun gibi bir talebiniz yok mu?" diye sordu. Onlar da, silahtan ve paradan başka isteklerinin olmadığını, Türk bayrağı altında yaşamaktan çok mutlu olduklarını söylediler. Bunlar, devletin ağaları, devletin şeyhleri, devletin aşiretleridir. Bunlar devlet ağalarıdır. Varlıklarını devlete borçlu olan ağalar, şeyler ve aşiretlerdir...

1990'ların sonlarını düşünelim. Dönemin başbakanı Bülent Ecevit, belediyelerinin sorunlarını görüşmek için kendisinden randevu isteyen Halkın Demokrasi Partili (HADEP) belediye başkanlarına randevu vermiyordu. Bu HADEP'lilerle görüşmüyordu. Ama aynı dönemde korucubaşları, yani aşiret reisleri, şeyhler, seyitler, büyük toprak sahipleri, sık sık Ankara'ya davet

edilirdi. Ankara'da, Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Genelkurmay Başkanlığı, İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü dahil, devletin bütün makamlarıyla görüşürlerdi. Devlet, onları çok iyi ağırlardı. Devlet onları, onlar da devleti desteklerdi.

Son Kürt savaşının bu kadar uzun sürmesinin nedeni, savaşı, yoksul Kürt halk kesimlerinin sürdürüyor olmasıdır. Savaşa, aşiret reislerinin, ağalarını, beylerin, şeyhlerin katılmıyor olmasıdır. Koruculuk kurumu dolayısıyla bunların, devletin ve ordunun yanında yer aldığı biliniyor. Bütün bunlar, ayaklanmaları yürütenlerin sınıf yapısında çok önemli bir değişiklik olduğunu göstermektedir. Bugün, gerek PKK savaşçıları, gerek Demokratik Toplum Partisi milletvekilleri, genellikle yoksul halk çocuklarıdır.

Durum bu kadar açıkken, Kürtleri, "siyaset ağaları", "terör ağaları" kavramlarıyla eleştirmek, suçlamak şaşırtıcıdır. Kürtlerin siyaset yapması demokratik Türkiye'nin bir gereğidir. Askerin sık sık siyasete müdahale etmesi, siyasal konular üzerinde sık sık görüş açılması, olmasını istediği, olmamasını istediği konuları dile getirmesi, Türkiye'nin demokratik bir siyasal sisteme, demokratik bir siyasal rejime sahip olmadığının temel bir göstergesidir. Bu yönüyle Türkiye demokratik de değildir, laik de değildir.

"Terör ağaları"ndan söz etmek, 1990'larda, 2000'lerde, devlet terörünün nasıl tırmandırıldığını dikkatlerden kaçırılmaz. JITEM'in faaliyetlerini, binlerle ifade edilen "faili meçhul" cinayetleri, köylerin yakılmasını-yıkılmasını, ormanların sistematik olarak yakılmasını, milyonlarca insanın yerini-yurdunu terke zorlanmasını, temel geçim kaynaklarının tahrip edilmesini nasıl açıklamak gerekir? Bütün bu olgular, süreçler nasıl gerçekleşti? 1500 civarında, "faili meçhul" olan, cesetlerine ulaşılmış cinayet vardır. 5 bine yakın, "faili meçhul" olan fakat cesetlerine ulaşılamamış cinayet vardır. 17 binden fazla, dosyası açılmış ama kapanmamış cinayet vardır. Bütün bunlar ortada dururken "terör ağaları"ndan söz etmek inanılmaz şaşırtıcıdır. Bir sabah evinize baskın yapıyor. Güvenlik aramaları... Un çuvaları, bulgur çuvaları, deterjan torbaları, tuz,

şeker torbaları vs. her şey alt-üst ediliyor, birbirine karıştırılıyor... Oğlunuz/kızınız/kocanız/kardeşiniz,babanız... alınıp götürülüyor. Birkaç gün sonra bir dere kenarında, bir köprü altında, bir mağaranın girişinde parçalanmış cesedini buluyorsunuz... Bütün bunlar ortada dururken, açık bir şekilde ortada dururken, "terör ağaları"ndan söz edip Kürtleri eleştirmek, suçlamak bir ironidir.

Genelkurmay Başkanı'nın dil üzerine söylediklerine de bakmak gerekir. Genelkurmay Başkanı, "anadil, anadan babadan öğrenilir, buna engel olan var mı?" diyor. Ama Kürtçe eğitimin mümkün olmayacağını da söylüyor. 25-30 yıl öncesine kadar, "Kürtçe ilkel bir dildir, yazı dili değildir, bu dille roman yazılamaz... " denirdi. Kürtçe aşığandı. Günümüzdeyse Kürtçe eğitim olamaz, Kürtçe eğitim milleti, vatani, devleti böler..." deniyor. 2983 sayılı ve 1983 tarihli bir yasa vardı. Kürtçe'yi her alanda yasaklayan bir yasaydı. 1991 de yürürlükten kaldırılmıştı. Genelkurmay Başkanı'nın bu konuşmasıyla Kürtlere biraz özgürlük tanıdığı söylenebilir. "Ana-baba çocuklarına Kürtçe öğretebilir ama, Kürtçe eğitim olmaz" diyor. Anadil konusunda ananın-babanın tutumu elbette önemlidir. Ama, sokak ve okul aile ortamını tamamlayan kurumlardır. Eşitliği sağlamak açısından, Kürtçe okul, hatta mecburi Kürtçe okul, Kürtçe eğitim gereklidir.

Devlet, bir kısım basın, "Kürt açılımı" derken bile, Kürtlere ve Kürtçe'ye hakareti, aşağılamayı sürdürüyor. "Seçimlik dersler"den söz ediyor. Kürtçe'yi, "seçimlik ders" kategorisinde değerlendiriyor. 20 milyona hitap etmesi beklenen bir anadilin, "seçimlik ders" kategorisinde değerlendirilmesi, Kürtlerin ve Kürtçe'nin aşağılanması değil midir? "Açılım" konuşmalarının, tartışmalarının, planlarının, projelerinin önemli bir yönü şudur. Kürtlerin demokratik taleplerini, özgürlük taleplerini karşılamak, birinci planda düşünülen bir konu değildir. Birinci planda, 25 yıllık son Kürt savaşında yıpranan devletin, yıpranan kurumların restore edilmesi planlanmaktadır. Bu da belirli bir "açılım"ı gerektirmektedir.

19

Youth Culture & Art Festival
Gençlik Kültür-Sanat Festivali
Jugend Kultur & Kunst Festival
Festivalala Çand u Hunera Civanan

YILMAZ GÜNEY'İ SAYGIYLA ANIYORUZ

01.04.1937-09.09.1984

Katılım Dalları ve Jüri Üyeleri:

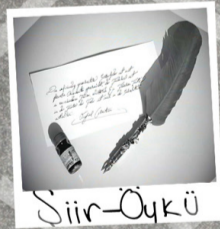
Tiyatro-Film
Şenay Nisan
Telat Cengiz
Güney Brusik

Müzik
Özer Cihan
Hasan Sağlam
Umut Akar
Özden Özoglu
Mehmet Özcan

Halk Oyunları
Cihan Seryol
Tamer Bek
Kemal Turan

Şiir-Öykü
Haydar Eroğlu
İbrahim Eroğlu

Konuklar: Grup Şiar, Dezz Deniz

05.12.2009

TITUS-FORUM / NORDWESTZENTRUM
WALTER-MÖLLER-PLATZ 2

11:00 - FRANKFURT

Düzenleyenler: ATIK-YDG & DSB | Son başvuru tarihi 27 Kasım 2009. Başvurular ve Geniş Bilgi için: 0049 101 163 840 57 76

www.ydg-online.org